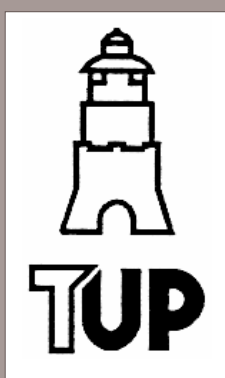


**Towarzystwo
Urbanistów Polskich**
Stowarzyszenie
Wyższej Użyteczności



**ZAKŁAD
PLANOWANIA
PRZESTRZENNEGO**

W LUBLINIE

20-112 LUBLIN
ul. Grodzka 3

TYTUŁ:

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO
MIASTA I GMINY KAZIMIERZ DOLNY**

TEKST PLANU

ZLECENIODAWCA: *Urząd Miasta Kazimierz Dolny*

NR ZLECENIA:

Główny Projektant:

mgr inż.arch. Jadwiga Jamiołkowska
upr. urb. 1187/91

KIEROWNIK PRACOWNI

mgr inż. Marek Kozłowski

LUBLIN - 1998 R.

UCHWAŁA Nr LI/284/98
RADY MIEJSKIEJ W KAZIMIERZU DOLNYM
z dn. 17.06.1998 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kazimierz Dolny.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1, art.42 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 13, poz. 74 z 1996 r. tekst jednolity z późniejszymi zmianami) oraz art. 7, art.8 ust. 1, art. 26,art. 28 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym(Dz. U. nr 89, poz. 415 z późniejszymi zmianami)

RADA MIEJSKA
UCHWAŁA
§ 1

1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kazimierz Dolny, zwany dalej planem
2. Plan obejmuje obszar w granicach administracyjnych miasta i gminy oznaczony na rysunku planu w skali 1:5000
3. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowią:
 - a) ustalenia planu – będące treścią mniejszej uchwały,
 - b) rysunek planu w skali 1:5000 – będący załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały

§ 2

1. Ustalenia planu wyrażone są w postaci:

- a) Ustaleń ogólnych dotyczących warunków i zasad regulacji zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego określonego w § 5÷10 niniejszej uchwały,
- b) Ustaleń ogólnych dotyczących zasad zagospodarowania przestrzennego w jednostkach architektoniczno – krajobrazowych (STREFACH 1÷46) określonych w §11
- c) Ustaleń szczegółowych dla terenów o specjalnym znaczeniu, określonych w §12.

2. Przedmiotem ustaleń planu są następujące tereny położone w granicach administracyjnych miasta i gminy Kazimierz Dolny oznaczone symbolami:

1) tereny zabudowy mieszkaniowej

MZ – mieszkalnictwo zbiorowe

MW – tereny zabudowy wielorodzinnej

MNj – tereny zabudowy jednorodzinnej

MNj, p – tereny zabudowy jednorodzinnej z towarzyszącą funkcją pensjonatową (pokoje letniskowe)

MP – tereny zabudowy pensjonatowej, domy pracy twórczej

MR – tereny siedlisk rolniczych

2) tereny usługowe

UA – usługi administracji

UT – usługi związane z turystyką i rekreacją

US – tereny sportowe

UK – usługi kultury

UG – usługi gastronomiczne

UH – usługi handlowe

UR – usługi rzemieślnicze

UO – usługi oświaty

UZ – usługi zdrowia

UŁ – usługi łączności

UI – inne usługi (m.in. Straż Pożarna)

RPU – tereny obsługi rolnictwa

P,B,S – tereny przemysłu nieuciążliwego, bazy, składy

3) Tereny produkcji rolnej:

RP – tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej

RPO – tereny produkcji ogrodniczej

4) Cmentarze

ZCz – cmentarze nieczynne (pod ochroną)

ZCc – cmentarze czynne

5) Tereny zielone i wody otwarte chronione przed zmianą użytkowania

RL – lasy, dolesienia

RLz – zadrzewienia, zarośla, tereny porośnięte wikliną, tereny wskazane do zadrzewień

Rz – łąki, pastwiska

Ro – sady charakterystyczne dla chronionego krajobrazu

Wn – tereny podmokłe stanowiące ważne ogniwo w systemie ekologicznym

W – wody otwarte (rzeki, stawy, zbiorniki retencyjne)

6) Elementy infrastruktury technicznej

WZ - tereny komunalnych urządzeń ujmowania i uzdatniania wody

NO - tereny do odprowadzania i usuwania ścieków,

NU - wysypiska komunalne

EE - tereny urządzeń energetycznych (GPZ)

G - stacje redukcyjne gazu

g₁₀₀ - gazociąg wysokoprężny

WN - 110 kV - linie wysokiego napięcia

7) Tereny układu sieci dróg i usług komunikacyjnych

KDK - drogi krajowe

KDW - drogi wojewódzkie

KDG - drogi gminne

KS - parkingi, stacje benzynowe

3. Następujące oznaczenia graficzne w rysunkach planu są ustaleniami obowiązującymi:

- 1) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu bądź, różnych zasadach zagospodarowania,
- 2) linie określające przebieg urządzeń sieciowych infrastruktury technicznej, oznaczenia liniowe ulic, ciągów pieszych, miejsc postojowych, urządzeń rekreacyjnych, określające ich orientacyjne wytyczenie, do uściślenia w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów,
4. Na terenach o których mowa w p. 2 ustala się przeznaczenie podstawowe i określa się dopuszczalne uzupełnienie funkcjami towarzyszącymi na zasadach ustalonych w dalszych przepisach uchwały i zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu,
5. W obszarze objętym ochroną z racji ustanowienia Kazimierskiego Parku Krajobrazowego obowiązują uzgodnienia inwestycji, projektowanych zmian w kształtowaniu przestrzeni i środowiska przyrodniczego z Zarządem Lubelskich Parków Krajobrazowych,
6. Na terenach objętych strefami ochrony konserwatorskiej obowiązują uzgodnienia inwestycji z właściwym konserwatorem zabytków,
7. W strefach „B” i „C” ochrony uzdrowiskowej projektowanego uzdrowiska w Celejowie, rygorystycznej ochronie podlegają wszystkie geokomponenty stanowiące o walorach uzdrowiska.

§ 3

1. Celem regulacji zawartych w ustaleniach planu jest zagospodarowanie przestrzenne pozwalające na aktywizację i przekształcenia społeczno-gospodarcze na terenie miasta i gminy przy jednoczesnym zachowaniu walorów przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych, zgodnie z dokumentem studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i Gminy Kazimierz Dolny, uchwalonego przez Radę Miejską uchwałą Nr XVII/96/95 z dnia 02.10.1995 r.
2. Ustalenia planu określają zasady realizacji zagospodarowania prowadzące do uzyskania:
 - 1) ochrony interesów publicznych lokalnych i ponadlokalnych,
 - 2) poprawy warunków życia mieszkańców,
 - 3) optymalnych korzyści wynikających z umożliwienia aktywizacji usług związanych z turystyką na terenie gminy,
 - 4) wzmocnienia ochrony planistycznej i prawnej dla obszarów o dużych wartościach środowiska przyrodniczego i kulturowego,
 - 5) poprawy ładu przestrzennego oraz podniesienia warunków sanitarnych i estetycznych zaniedbanych terenów osadnictwa,
 - 6) rozwoju systemów infrastruktury technicznej.

§ 4

Ustala się następujące zasady kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta i gminy:

1. Wszelka działalność w strefie aktywizacji i przekształceń społeczno-gospodarczych i funkcjonalno-przestrzennych musi być podporządkowana wartościom środowiska przyrodniczego i kulturowego,
2. Harmonizowanie celów ochronnych, ekologicznych, społecznych i gospodarczych powinno odbywać się na zasadzie ekorozwoju zapewniającego:
 - 1) rozwój funkcji osadnictwa, turystyki i wypoczynku oraz rolnictwa na zasadzie koegzystencji,
 - 2) podniesienie jakości życia mieszkańców poprzez tworzenie szans rozwoju przedsiębiorczości, głównie związanej z obsługą ruchu turystycznego,
 - 3) poprawę układu komunikacyjnego w gminie odciażającego zabytkowy zespół miejski z jednoczesnym wygodnym powiązaniem miejscowości na terenie gminy i z gminami sąsiednimi,
 - 4) poprawę stanu odporności środowiska przyrodniczego,
 - 5) poprawę ładu przestrzennego na obrzeżach miasta i w gminie
 - 6) ochronę, rewaloryzację i częściowe odtworzenie obiektów i zespołów zabytkowych,
 - 7) rewitalizację zdegradowanych zespołów zabudowy,
 - 8) bezwzględna ochronę unika lnego krajobrazu wzdłuż doliny Wisły
3. Przyjmuje się zasadę całościowego i interdyscyplinarnego podejścia w zakresie:
 - 1) gospodarki przestrzeni,
 - 2) strategii rozwoju gospodarczego,
 - 3) kontynuacji długofalowych zadań związanych z rozwojem infrastruktury technicznej.
4. Zasady użytkowania terenów o różnej funkcji podporządkowuje się celom generalnym przypisanym poszczególnym jednostkom architektoniczno-krajobrazowym, nazywanym w planie STREFAMI o ustaleniach ogólnych zawartych w § 11.

USTALENIA OGÓLNE DOTYCZĄCE WARUNKÓW I ZASAD REGULACJI ZAGOSPODAROWANIA ORAZ KSZTAŁTOWANIA ŁADU PRZESTRZENNEGO

§ 5

Ustala się następujące zasady programowe rozwoju miasta i gminy:

1. Realizowany program powinien zapewniać:

- 1) osiągnięcie celów ochronnych i możliwości rozwoju określonych w „Studium”,
- 2) wykorzystanie uwarunkowań naturalnych, przyrodniczych i kulturowych dla możliwości aktywizacji gospodarczej,
- 3) poprawę warunków życia mieszkańców.

2. Przyjmuje się następujące podstawy programowe zagospodarowania obszaru:

- 1) liczba mieszkańców miasta i gminy 7-8 tys. (w tym chłonność miasta nie powinna przekroczyć 3 tys. osób),
- 2) zapewnienie miejsc pracy na poziomie 700-800 osób,
- 3) wyposażenie w infrastrukturę społeczną zapewniającą:
 - zaspokojenie potrzeb ludności stałej i sezonowej,
 - powszechną dostępność do usług publicznych, oświaty i wychowania, kultury, sportu, ochrony zdrowia i administracji,
 - możliwość rozwoju usług zapewniających miejsca pracy dla ludności stałej i obsługę poszczególnych obszarów,
- 4) turystyka i rekreacja o pojemności:
 - w obszarze miasta do 7 tys. osób,
 - w obszarze gminy 3 tys. osób.

3. Przyjmuje się funkcje posiadające zabezpieczenie przestrzenne w przeznaczeniu terenu:

1) MIASTO KAZIMIERZ DOLNY

- a) centrum kulturowo-krajoznawcze o randze krajowej,
- b) regionalny ośrodek turystyczno-rekreacyjny,
- c) lokalny ośrodek administracyjno-usługowy dla mieszkańców miasta i gminy,
- d) funkcje mieszkalne i usługowe dla ludności Kazimierza Dolnego,
- e) nieuciążliwe funkcje przedsiębiorczości,
- f) funkcja letniskowa,
- g) funkcja rolnicza na terenach wiejskich i obrzeżach miasta.

2) GMINA KAZIMIERZ DOLNY

- a) funkcja produkcji rolnej, z preferencją dla rolnictwa ekologicznego oraz rozwoju upraw sadowniczych i zielarskich miododajnych,
- b) funkcje mieszkalnictwa wiejskiego, usług i zaplecza gospodarczego dla ludności oraz obsługi rolnictwa,
- c) funkcje rekreacyjno-letniskowe.

4. Obowiązują następujące zasady realizacji programu rozwoju i zagospodarowania obszaru:

1) poprawa warunków zamieszkiwania ludności poprzez:

- zapewnienie wskaźnika 1 mieszkania na 1 gospodarstwo domowe,
- zapewnienie możliwości modernizacji i podniesienia standardów użytkowych istniejącej zabudowy.

2) W obszarach wskazanych pod zabudowę mieszkaniową przyjmuje się:

- a) możliwość uzupełnienia zabudowy wielorodzinnej przy ul. Kwaskowa Góra,

- b) realizację zespołu zabudowy jednorodzinnej zgodnie z Miejscowym Planem Szczegółowym Zagospodarowania Przestrzennego osiedla „Słoneczna”.
 - c) dopuszczenie nieznacznego dogęszczenia zabudowy w obrębie historycznego układu miasta,
 - d) dogęszczenie zabudowy i poszerzenie terenów zabudowy jednorodzinnej, siedliskowej i pensjonatowej w wybranych obszarach, na zasadzie kontynuacji istniejących ciągów i zespołów zabudowy wiejskiej,
 - e) nie dopuszcza się kształtowania nowych, samodzielnych jednostek osadniczych,
 - f) preferuje się przekształcanie opuszczonych siedlisk na cele budownictwa jednorodzinnego, letniskowego lub pensjonatowego,
3. W zakresie rozwoju i modernizacji infrastruktury usługowej przyjmuje się:
- 1) zapewnienie pełnej dostępności do usług podstawowych i urządzeń elementarnych jako funkcji towarzyszących zabudowie osiedlowej w mieście oraz kształtowania wiejskich i lokalnych ośrodków obsługi,
 - 2) zapewnienie możliwości rozwoju usług komercyjnych (m.in. handlu, gastronomii, rzemiosła) - nieuciążliwych w obszarach zabudowy mieszkaniowej,
 - 3) uzyskanie następujących standardów urbanistycznych:
 - a) przedszkola - 60% uczestnictwa grupy wieku,
 - b) szkoły podstawowe - 100% uczestnictwa grupy wieku,
 - c) szkoły średnie - 100% uczestnictwa absolwentów szkół ponadpodstawowych miasta i gminy + 80÷100 miejsc z obszaru ciężenia
 - d) szkoły specjalne - 1,0÷1,5% ludności,
 - e) przychodnie - 3÷4 gabinety/1000 mieszkańców,
 - f) żłobki - 10% grupy wieku,
 - g) kluby - 100 m² p.uż. na 1000 mieszkańców,
 - h) domy kultury - 150÷200 m² p.uż. na 1000 mieszkańców
 - i) biblioteki - 30÷50 m² p.uż. na 1000 mieszkańców,
 - j) tereny sportu i rekreacji - 400÷500 m² p.uż. na 1000 mieszkańców,
 - k) gastronomia - 400÷500 m² p.uż. na 1000 mieszkańców
 - l) handel - 800÷1000 m² p.u.ż. na 1000 mieszkańców.
 - 4) Ustala się następujące warunki rozwoju:
 - a) adaptacja istniejących placówek z możliwością ich modernizacji i rozbudowy o ile pozwalają na to uwarunkowania terenowe i konserwatorskie,
 - b) lokalizacja usług i urządzeń publicznych na terenach wskazanych dla tych funkcji na rysunku planu,
 - c) lokalizacja usług związanych z turystyką w nawiązaniu do tras turystycznych, z preferencjami dla kształtowania węzłów obsługi,
 - d) dopuszczenie lokalizacji usług nieuciążliwych w obrębie zabudowy mieszkaniowej,
 - e) możliwość rozwoju nieuciążliwych form przedsiębiorczości drobnego przemysłu i rzemiosła w rejonie przemysłowo-składowym Cholewianki,
 - f) możliwość lokalizacji baz, składów, urządzeń związanych z obsługą rolnictwa na terenach wskazanych dla tych funkcji na rysunku planu,
 - g) rozwój nieuciążliwego rzemiosła, handlu i gastronomii w strefach mieszkaniowych zabudowy miejskiej i zagrodowej,
 - h) stymulowanie gospodarki rolnej jako wiodącej funkcji obszarów wiejskich, które podlegać będą modernizacji i przekształceniom związanym z poprawą efektywności gospodarowania przy założeniu preferencji dla proekologicznych kierunków produkcji rolnej oraz wykorzystania specyficznych cech i predyspozycji wsi i gospodarstw rolnych dla

agroturystyki poprzez indywidualny rozwój przedsiębiorczości wspomaganą odpowiednimi programami.

4. W zakresie zapewnienia potrzeb socjalnych nie przewiduje się wydzielonych rezerw terenowych dla funkcji specjalnych, przyjmując adaptację stanu istniejącego z jednoczesną możliwością realizacji dodatkowych zamierzeń w obrębie zabudowy istniejącej, projektowanej lub odtwarzanej w miejscach historycznie udokumentowanych
5. W zakresie rozwoju ośrodków turystyki i rekreacji w mieście ustala się następujące zasady zagospodarowania:
 - 1) na terenie miasta baza noclegowa powinna stanowić ok. 30% pojemności turystyczno-wypoczynkowej, co w obszarze administracyjnym miasta nie powinno przekroczyć 2000 miejsc noclegowych,
 - 2) rozmieszczenie funkcji wypoczynku świątecznego powinno opierać się na zagospodarowaniu na te cele dwóch ośrodków odciażających zabytkowe śródmieście, co oznacza urządzenie ośrodka rekreacyjnego w niecce po kamieniołomie w powiązaniu z przeprawą promową do Janowca w oparciu o bazę noclegową w istniejącym ośrodku PTTK i odbudowie pozostałych spichlerzy oraz urządzenie ośrodka rekreacyjno-wypoczynkowego przy wjeździe do Kazimierza od strony Puław, przy wykorzystaniu nabrzeża Wisły dla przystani wodniackiej i zapewnieniu bazy noclegowej w zespole spichlerzy wymagających zmiany obecnej funkcji lub wskazanych do odbudowy.
 - 3) wyklucza się budowę dużych ośrodków wypoczynkowych na nowych terenach w otwartym krajobrazie oraz organizowania pól campingowych poza zespołami zorganizowanej bazy turystycznej.
6. W zakresie rozwoju turystyki i rekreacji na terenie gminy należy kształtować ją w oparciu o następujące zasady:
 - 1) rozwój programu letniskowego i rekreacyjnego związanego z bezpośrednim sąsiedztwem projektowanego uzdrowiska w Celejowie,
 - 2) lokalizacja nowych domów mieszkalno-pensjonatowych, pensjonatowych i domów pracy twórczej nie przekraczających 50 miejsc noclegowych, w pobliżu terenów zainwestowanych wyposażonych w odpowiednią infrastrukturę,
 - 3) lokalizacja zajazdów i moteli o pojemności do 120 miejsc noclegowych, przy trasach turystycznych,
 - 4) wykreowanie ośrodków rekreacyjnych w dolinie rzeki Bystrej w rejonie Wierzchoniowa i Bochofnicy przy ujściu Bystrej do Wisły, jako szansy odciażenia Kazimierza i zaktywizowania tej części gminy,
 - 5) zagospodarowanie niewielkich terenowych urządzeń służących rekreacji czynnej i wypoczynkowej towarzyszących funkcjom pensjonatowym i miejscowościom letniskowym,
 - 6) urządzenie tras spacerowych, ścieżek didaktycznych, tras dla turystyki kwalifikowanej, szlaków wycieczek konnych i rowerowych po specjalnie na ten cel wydzielonych terenach,
7. Należy dążyć do modernizacji i przekształcania funkcji rolniczej na nowe uwarunkowania rynkowe poprzez tworzenie programów urzędniowo-rolnych opartych o następujące zasady:
 - 1) wykorzystanie miejscowych predyspozycji klimatycznych i glebowych,
 - 2) preferowanie rolnictwa ekologicznego,
 - 3) rozwój agroturystyki,
 - 4) przeznaczenie gruntów rolnych położonych na szczególnie urzeźbionym terenie i skłonach przekraczających 10% na zalesianie i zakrzewianie

- 5) tworzenie priorytetów dla gospodarstw rozwijających sadownictwo, zielarstwo i uprawy miododajne,
- 6)
- 7) dla potrzeb rozwoju gospodarstw rolniczych dopuszcza się możliwość powiększenia działki siedliskowej w granicach niezbędnych dla zmodernizowania zabudowy gospodarczej.

§ 6

Ustala się następujące zasady ochrony i kształtowania środowiska kulturowego

1. Bezwzględne podporządkowanie wskazanych w planie zasad zagospodarowania przestrzennego priorytetowi ochrony krajobrazu kulturowego.
2. Przyjmuje się uwarunkowania wynikające z faktu wpisania do Rejestru Zabytków lub umieszczenia w Ewidencji Zabytków obiektów i zespołów zabytkowych podlegających prawnej ochronie.
3. Przyjmuje się uwarunkowania wynikające z faktu wyznaczenia strefy ochrony konserwatorskiej dla miasta określonej w decyzji o wpisie do rejestru zabytków z dnia 24 stycznia 1984 r. podtrzymanej w zarządzeniu Prezydenta RP z dnia 8 września 1994 r. o uznaniu Kazimierza za pomnik historii.
4. Postuluje się wydzielenie z obowiązującej strefy ochrony konserwatorskiej miasta następujących stref:
 - 1) **Strefy „A”** - bezpośredniej ochrony konserwatorskiej obejmującej cały zespół śródmieścia Kazimierza wraz z przedmieściami: Krakowskim do kamieniołomu włącznie oraz Bochoćnickim - do ostatniego zachowanego spichlerza „Pod Żurawiem”; stąd krawędzią widokową do zespołu domów willi u początku Gór I. W granicach strefy „A” znajduje się cała zabudowa ul. Szkolnej od podnóża wzgórz do Grodarza, po czym od mostu i skrzyżowania na Dołach cała zabudowa wzdłuż ul. Czerniawy do rozwidlenia dróg na Cholewiankę. Południową granicę strefy „A” wyznacza krawędź wyrobiska kamieniołomu, po czym krawędzią widokową wzgórz do pomniczka J. Małachowskiego i do zbiegu z Czerniawami.
 - 2) **Strefy „B”** - pośredniej ochrony konserwatorskiej, obejmującej tereny położone w pasie pomiędzy południową granicą strefy „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej, a ul. Słoneczną oraz zabudową wzdłuż ul. Kwaskowa Góra i dalej pierwszy odcinek Dołów do rozstaju z chałupą Niezabitowskich włącznie; strefą „B” objąć należy także odcinki zabudowy w przedłużeniu strefy „A” wzdłuż ul. Góry I i ul. Puławskiej do wąwozu granicznego;
 - 3) **Strefę „E”** - ekspozycji krajobrazowej, obejmującą dolinę Wisły zamkniętą panoramą zespołu zabudowy kazimierskiej od spichlerza „pod Żurawiem” i dalej na północ do granicy gminy oraz na południe do kamieniołomu i dalej z boczem Albrychtówki, zabudową wsi Mięćmierz aż do obniżenia terenu za wiatrakami, zwanego popularnie „Ośmiornicą”.
5. W gminie poza właściwym miastem Kazimierz ochroną konserwatorską „A” należy objąć:
 - 1) zespół zabudowy willowej na Albrychtówce z możliwością jej częściowego dopełnienia w zasięgu parcelacji dokonanej w 1914 r.
 - 2) układ ruralistyczny wsi Mięćmierz z unikalnym na terenie kulturowym niezabudowanym nawsiem oraz regularnym układem działek i pól wzdłuż ulicy wiejskiej do Okala wraz z miejscową i translokowaną zabudową wiejską z otaczającym ją odkrytym krajobrazem,
 - 3) strefą ochrony konserwatorskiej „B” środkową część wsi Bochoćnica wraz z zespołem dawnego młyna wodnego i zachowane urządzenia tartaku nadając im status zabytków techniki oraz do ochrony kwalifikuje się również zabudowa zagrodowa wkomponowana w zbocze wzgórz oraz wymagające ochrony przed zniekształceniem modernizowanym układem komunikacyjnym niezabudowane nawsie ze studnią obok węzła dróg;

- 4) zespół ruin zamku z XIV-XVI wieku objęty własną strefą ścisłej ochrony konserwatorskiej „A” wymaga poszerzenia terenu chronionego o sąsiadującą z nim kaplicę oraz objęcia ochroną zespołu parkowo-dworskiego w Wylągach.
6. ochronie podlegają tradycyjne układy ruralistyczne wykształcone wzdłuż historycznych traktów komunikacyjnych wraz z ich tradycyjną wiejską zabudową;
7. obowiązuje ochrona i wykorzystanie dla celów komunikacyjnych dawnych traktów z dążeniem do odtworzenia przy nich zajazdów i karczem, tradycyjnych dróg gospodarczych, ciągów komunikacyjnych i pieszych w wąwozach (m.in. unikalnego zejścia w głębokim jarze ze Zbędocwic do Bochoćnicy), tras spacerowych związanych z historią rodu Czartoryskich - od Puław do „świątyni dumania” w Parchatce i na terenach łączących Celejów z doliną Potoku Witoszyńskiego;
8. ochronie podlegają stare cmentarze wyznaniowe oraz miejsca pochówków wojennych, krzyże i kapliczki przydrożne;
9. obowiązuje ochrona zespołów podworskich i związanych z ich istnieniem założeń parkowych nawet jeśli ocalały jedynie we fragmentach;
10. obowiązuje ochrona Alei Topolowej w Parchatce, a także odtworzenie szpalerów drzew wzdłuż ul. Krakowskiej od ruin spichlerza Ulanowskiego do podnóża Góry Albrychtówka (d. Góra Wapienna) oraz wzdłuż ul. Puławskiej do spichlerza zwanego „bliźniakiem”; należy również uzupełnić zadrzewienia wzdłuż traktu Rogowskiego i Polanowskiego na odcinkach wskazanych na rysunku planu.
11. Przy powstawaniu nowej zabudowy letniskowej, oprócz adaptacji na ten cel zabudowy siedliskowej in situ, preferuje się translokację tradycyjnych budynków wiejskich lub małomiasteczkowych o charakterze zbliżonym do architektury lokalnej, a nie mających szans na utrzymanie się w miejscu ich dotychczasowej lokalizacji.
12. Należy dążyć do nasycenia zabudowy budownictwem z materiałów lokalnych, utrzymanego w duchu tradycji zarówno co do formy architektonicznej jak i stosowanego detalu wraz z małą architekturą i tradycyjnym urządzeniem ogrodów dostosowanych do warunków siedliskowych.
13. Wyklucza się zbyt awangardowe formy architektoniczne dysharmonizujące z krajobrazem kulturowym.

§ 7

Ustala się następujące zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego:

1. Plan zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy przyjmuje uwarunkowania, wynikające z faktu objęcia ochroną prawną związaną z utworzeniem Kazimierskiego Parku Krajobrazowego,
 - 1) znajdującej się w ewidencji gruntów wsi Mięćmierz działki nr 799/1, stanowiącej część Krowiej Wyspy jako rezerwatu faunistycznego „Krowia Wyspa”; ustanowionego Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa; zasady użytkowania w/w terenu regulują przepisy zawarte w tym zarządzeniu,
 - 2) doliny Bystrej jako zespołu przyrodniczo-krajobrazowego ustanowionego uchwałą nr XIV/81/95 Rady Miasta z 29.05.1995 r. w sprawie utworzenia zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, obejmującego dno doliny rz. Bystrej; zasady zagospodarowania w/w terenu regulują przepisy zawarte w tej uchwale;
 - 3) fragmentu kamieniołomu w Bochoćnicy jako stanowiska dokumentacyjnego im. Pożaryskich, ustanowionego Rozporządzeniem nr 13 Wojewody Lubelskiego z dnia 11.06.1992 r.;
 - 4) jako pomników przyrody;

- a) dwóch dębów szypułkowych o numerze ewidencyjnym 8 w Wylągach w gospodarstwie Jana Szczepkowskiego,
- b) dębu szypułkowego o numerze ewidencyjnym 11 w Kazimierzu, obok Domu Prasy,
- c) lipy drobnolistnej o numerze ewidencyjnym 74 w Zbędownicach w gospodarstwie Józefa Chabory,
- d) buka pospolitego o numerze ewidencyjnym 158 w Wylągach w gospodarstwie Jana Szczepkowskiego,
- e) dębu szypułkowego o numerze ewidencyjnym 159 w Wylągach w gospodarstwie Władysława Rydza,
- f) lipę drobnolistną o numerze ewidencyjnym 186 w Wylągach w gospodarstwie Jana Szczepkowskiego,
- g) stanowiska wawrzynka wilczelyko o pow. 0,01 ha o numerze ewidencyjnym 226 w Kazimierzu Dolnym, na terenie Ośrodka Wypoczynkowego przy ul. Puławskiej 116,
- h) dębu szypułkowego o numerze ewidencyjnym 160 w Kazimierzu na Miejskich Polach.

W odniesieniu do pomników przyrody obowiązują zakazy ustanowione rozporządzeniami Wojewody Lubelskiego w sprawie uznania w/w obiektów za pomniki przyrody,

- 5) obszaru stanowiącego otulinę projektowanego uzdrowiska w Celejowie jako strefy „B” i „C” ochrony uzdrowiskowej.

2. Do ochrony prawnej wskazuje się:

1) jako rezerwaty przyrody:

- a) zarośla i murawy kserotermiczne, różnorodne formy erozyjne oraz profil geologiczny w północnym zboczu doliny Bystrej w Bochothnicy, powyżej zabudowy wsi,
- b) wąwozy w Parchatce,
- c) dno doliny Potoku Witoszyńskiego z zespołem 8 źródeł w Witoszynie i Rzeczycy,
- d) zarośla i murawy kserotermiczne w Mięćmierzu (skarpa Wiślana),
- e) zarośla i murawy kserotermiczne w Mięćmierzu - Sucha Dolinka,
- f) roślinność kserotermiczną i gładową w wąwozie k. DW PTTK w Kazimierzu,
- g) zarośla i murawy kserotermiczne na Górze Trzech Krzyży w Kazimierzu,
- h) profil utworów lessowych oraz formy erozyjne i suffozyjne w wąwozie Kwaskowa Góra w Kazimierzu;

2) jako pomniki przyrody:

- a) dąb szypułkowy w Cholewiance w gospodarstwie Antoniego Borocho,
- b) topolę białą w Bochothnicy nad wyschniętą strugą z Okraglicy w gospodarstwie Wacława Makowskiego,
- c) dąb szypułkowy w Parchatce na wierzchołku w gospodarstwie Jana Matrasa,
- d) źródło w Witoszynie koło szkoły;

3) jako użytki ekologiczne:

- a) wąwóz „Szkutny Dół” na pograniczu Bochothnicy i Zbędownic,
- b) wąwóz koło Bochothnicy rozcinający zbocze doliny Wisły,
- c) Wyspę Włostowicką na Wiśle, należącą w części do gruntów Parchatki, a w części do miasta Puławy;

4) jako stanowisko dokumentacyjne:

- profil utworów kredowych w północno-wschodniej części kamieniołomu w Kazimierzu,

- 5) źródła w Kazimierzu - Dołach i Rzeczycy, znajdujące się poza obszarami wskazanymi do prawnej ochrony rezerwatowej bądź indywidualnej, przez wyznaczenie wokół nich stref ochronnych,

- 6) objęcie ochroną prawną obszarów (obiektów) wymienionych w podpunktach 1-4 wymaga procedury określonej ustawą o ochronie przyrody, natomiast ustanowienie wymienionych w podpunkcie 5 stref ochronnych źródeł - wg procedury określonej Rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w sprawie zasad ustanawiania stref ochronnych źródeł i ujęć wody.
3. Ustala się następujące formy ochrony planistycznej i podstawowe zasady użytkowania terenu z nimi związane:
- 1) korytarz ekologiczny o znaczeniu krajowym, obejmujący dolinę Wisły ze strefą krawędziową; korytarz ten jest łącznikiem obszarów chronionych, ustanowionych w strefie tej doliny na całej jej długości,
 - 2) korytarz ekologiczny o znaczeniu regionalnym, obejmujący dolinę Bystrej ze strefą zboczową; korytarz ten jest łącznikiem dolin środkowej Wisły i środkowego Wieprza; oba korytarze ekologiczne wymagają zagospodarowania, które zapewni im ciągłość ekologiczną i przestrzenną; oznacza to przede wszystkim zakaz wszelkiej zabudowy kubaturowej w międzywalu Wisły, a na pozostałym obszarze dolin - zakaz zabudowy poza terenami wyznaczonymi przez plany zagospodarowania przestrzennego do funkcji osadniczej,
 - 3) dla stref ochrony źródłiskowej, obejmujących środkową i górną część dorzecza Potoku Witoszyńskiego w ich granicach wprowadza się:
 - zakazy:
 - a) zanieczyszczania źródeł i ich otoczenia,
 - b) odprowadzania ścieków bytowych do źródeł i rzeki,
 - c) zmieniania naturalnych warunków wypływu wody ze źródeł,
 - d) zmieniania ukształtowania i pokrycia terenu wokół nisz źródłiskowych,
 - e) pojenia zwierząt domowych bezpośrednio w źródłach,
 - nakazy:
 - f) dbania o utrzymanie stałego odpływu z nisz źródłiskowych poprzez systematyczne oczyszczanie ich z butwiejących liści i gałęzi,
 - g) likwidacji istniejących nielegalnych wysypisk śmieci,
 - 4) dla zlewni chronionej rz. Bystrej w jej granicach wprowadza się:
 - a) obowiązek uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej w oparciu o systemowy bądź indywidualny sposób utylizacji ścieków,
 - b) zakaz lokalizacji obiektów wodochłonnych,
 - 5) dla obszaru ochrony dyspozycyjnych zasobów wód podziemnych „Kazimierz Dolny”, w jego granicach wprowadza się wymogi j.w.:
 - 6) dla stref ochrony warunków siedliskowych lasów w promieniu 500 m od ich obrzeży wprowadza się zakazy:
 - a) lokalizacji dużych obiektów kubaturowych,
 - b) lokalizacji obiektów o dużej uciążliwości dla środowiska,
 - c) prowadzenia prac hydrotechnicznych i melioracyjnych mogących zakłócić stosunki wodne w lasach,
 - d) lokalizacji wysypisk i wylewisk nieczystości;
 - 7) dla stref wzmożonej ochrony krajobrazu, obejmujących zachodnią część gminy (położoną na zachód od Zbędowic i obwodnicy kazimierskiej), najsilniej urzeźbioną część dorzecza potoku Witoszyńskiego oraz miasta Kazimierza, wprowadza się:
 - a) zasadę preferencji działań zachowawczych w odniesieniu do sposobu użytkowania środowiska przyrodniczego,
 - b) zakaz wznoszenia nowych obiektów kubaturowych;

- 8) W ekologicznym Systemie Obszarów Chronionych (ESOCH) jako aktywnym ekologicznie i ciągłym układzie przestrzennym, wiążącym ze sobą tereny chronione; podstawę systemu tworzą:
- a) doliny Wisły, Bystrej, Grodarza i Potoku Witoszyńskiego,
 - b) lasy ze strefami ochrony warunków siedliskowych,
 - c) wąwozy, suche doliny i inne naturalne obniżenia terenu, wykazujące ciągłość przestrzenną;
- z systemu wyklucza się:
- a) lokalizację zwartych i monolitycznych form zabudowy kubaturowej oraz lokalizację zabudowy mieszkaniowej w dnach dolin rzecznych i na ich stokach,
 - b) eksploatację surowców mineralnych (poza jednym wyznaczonym punktem wydobywania kamienia w Bochojnicy),
 - c) lokalizację urządzeń i obiektów uciążliwych dla środowiska,
 - d) tworzenie nasypów ziemnych usytuowanych poprzecznie do osi dolin rzecznych lub suchych oraz ich grodzenie;
- 9) preferuje się łąkowo-pastwiskowy sposób użytkowania terenów; lasom przypisuje się, jako wiodące, funkcję ekologiczną i ochronną (glebochronną, wodochronną i uzdrowiskowo-klimatyczną).
4. Ustala się jako docelową:
- 10) I klasę czystości wód dla Bystrej,
 - 11) II klasę czystości wód dla Wisły i pozostałych cieków w obszarze miasta i gminy.
5. Wprowadza się obowiązek wzmoczonej ochrony gleb I - III klasy bonitacyjnej przed zmianą sposobu ich użytkowania, przy czym wysoka przydatność rolnicza gleb nie może stanowić przeszkody dla niezbędnych w ochronie przed erozją zabiegów fitomelioracyjnych. W przypadku terenów rolnych przejmowanych na cele pozarolnicze wymagane jest ich racjonalne zagospodarowanie.
6. Za podstawowe zabiegi proekologiczne wzmacniające potencjał ekologiczny obszaru miasta i gminy uznaje się:
- 1) małą retencję na Bystrej (Wierzchoniów) i Grodarzu (Kazimierz - Kwaskowa Góra i Kazimierz - Doły),
 - 2) zalesienia zgodnie z rysunkiem planu;
 - 3) zabiegi fitomelioracyjne (zadrzewienia, zakrzewienia, zadarniania) stosowane jako jedyna dopuszczalna forma zabiegów przeciwoerozyjnych,
 - 4) dogęszczenie naturalnej zieleni śródpolnej (Pola Miejskie, Pola Dąbrówki) i śródłukowej (dolina Bystrej),
 - 5) do zalesień wyznacza się grunty najsłabsze, zdegradowane oraz stromizny powyżej 10% spadku. Priorytet mają zalesienia kierunków powiązań ekologicznych i ekologiczno-funkcjonalnych.
7. Dla zwiększenia różnorodności biologicznej środowiska uznaje się reintrodukcję rzadkich gatunków roślin kserotermicznych i kalcifilnych za najlepszą formę realizacji tego wymogu. Do nasadzeń rzadkich gatunków przeznaczają się kamieniołomy w Kazimierzu i zbocze doliny Bystrej o ekspozycji południowej w Bochojnicy.
8. Obszar najsilniej poddawany niekontrolowanej presji rekreacyjnej, tj. wznoszącej się nad centrum Kazimierza wzgórze, system wąwozów w zlewni Grodarza oraz wąwozy rozcinające strefę krawędziową przełomu Wisły, wskazuje się do:
- 1) działań rewaloryzacyjnych metodami biologicznymi (w pierwszym rzędzie Norowy Dół, Plebanka, Góra Trzech Krzyży),
 - 2) świadomego zagospodarowania turystycznego,

- 3) rygorystycznej ochrony przed działaniami wywołującymi zmiany w fizjonomii krajobrazu i obniżającymi stan sanitarny środowiska (tj. przed brukowaniem, zaśmiecaniem, dewastacją roślinności, rozkopywaniem itp.)

§ 8

Ustala się następujące zasady kształtowania i rozwoju układu komunikacyjnego

1. Wyznacza się „obszar tras komunikacyjnych” - (obszar KD) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi gminne,
2. W bezpośrednim sąsiedztwie tras komunikacyjnych dopuszcza się lokalizację:
 - 1) usług komercyjnych - obiektów handlu, gastronomii i rzemiosła,
 - 2) terenów zieleni,
 - 3) urządzeń komunikacyjnych, a w szczególności parkingów, pasów postojowych i stacji paliw,
 - 4) zapleczy administracyjno-socjalnych dla jednostek eksploatujących,
 - 5) urządzeń związanych z eksploatacją tras,
 - 6) urządzeń infrastruktury technicznej.
3. Obiekty i urządzenia, o których mowa w ust. 2 można lokalizować pod warunkiem:
 - 1) dostosowania do charakteru i wymagań przeznaczenia podstawowego,
 - 2) przeznaczenia dopuszczalnego nie zajmującego więcej niż 10% danego obszaru,
 - 3) nienaruszenia ustaleń obowiązujących dla stref polityki przestrzennej.
4. W obszarze planu ustala się następujące kategorie dróg:
 - 1) drogi krajowe oznaczone symbolami KDK pełniące zadania ruchu tranzytowego,
 - 2) drogi wojewódzkie oznaczone symbolami KDW zapewniające powiązania gminy z obszarami zewnętrznymi,
 - 3) drogi gminne oznaczone symbolami KDG obsługujące poszczególne wsie i zespoły zabudowy siedliskowej,
 - 4) drogi wewnętrzne nie oznaczone w planie a istniejące w terenie i wyznaczone w ewidencji gruntów zapewniające dojazdy i powiązania lokalne mieszkańców.
5. Dla przyjętych w ust. 4 kategorii dróg zakłada się następujące parametry techniczne:
 - 1) drogi krajowe:
 - a) szerokość jezdni 7,0 m,
 - b) szerokość w liniach rozgraniczających 30 - 20 m,
 - 2) drogi wojewódzkie:
 - a) szerokość jezdni 6 - 5,5 m,
 - b) szerokość w liniach regulacyjnych 20 - 15 m,
 - 3) drogi gminne:
 - a) szerokość jezdni 6 - 5,0 m (wyjątkowo 3,5 - 3,0 m z mijankami),
 - b) szerokość w liniach regulacyjnych 10 - 6,0 m,
 - 4) drogi wewnętrzne - nie określa się parametrów jezdni i linii rozgraniczających.
6. Podane w ust. 5 wartości szerokości linii regulacyjnych dróg nie mają zastosowania:
 - 1) w obrębie skrzyżowań,
 - 2) w przypadku występowania lokalnych utrudnień takich jak trwałe przeszkody lub ekonomicznie nieuzasadnione,
 - 3) w przypadku przebiegu przez tereny o dużych spadkach i w wąwozach.
7. Ustala się najmniejsze odległości sytuowania budynków z pomieszczeniami na pobyt ludzi od zewnętrznej krawędzi drogi:
 - 1) krajowej:
 - a) dla budownictwa jednorodzinnego - 30 m,

- b) dla budownictwa wielorodzinnego - 40 m,
- 2) wojewódzkiej:
 - a) dla budownictwa jednorodzinnego - 30 m,
 - b) dla budownictwa wielorodzinnego - 40 m,
- 3) gminnej:
 - a) dla budownictwa jednorodzinnego - 15 m,
 - b) dla budownictwa wielorodzinnego - 20 m
- 8. Ustala się najmniejsze odległości sytuowania obiektów budowlanych nie przeznaczonych na pobyt ludzi od zewnętrznej krawędzi drogi:
 - 1) krajowej:
 - a) dla budownictwa jednorodzinnego - 10 m
 - b) dla budownictwa wielorodzinnego - 25 m,
 - 2) wojewódzkiej:
 - a) dla budownictwa jednorodzinnego - 8 m,
 - b) dla budownictwa wielorodzinnego - 20 m
 - 3) gminnej:
 - a) dla budownictwa jednorodzinnego - 6 m
 - b) dla budownictwa wielorodzinnego - 15 m
- 9. Podane w ust. 7 i 8 odległości nie dotyczą ogrodzeń obiektów wodnych melioracji i budownictwa komunikacyjnego oraz budownictwa w strefie ochrony konserwatorskiej.
- 10. Dopuszcza się odstępianie od odległości podanych w ust. 7 pod warunkiem wykonania operatu zasięgu negatywnych oddziaływań na środowisko w oparciu o średniodobowy ruch w roku z zastosowaniem środków ochrony czynnej przed uciążliwością komunikacyjną np. ekranowanie dróg, klimatyzacja pomieszczeń itp.
- 11. Dla powiązań komunikacyjnych między Kazimierzem Dolnym a Janowcem zakłada się wykorzystanie przeprawy promowej przez rzekę Wisłę z urządzeniami towarzyszącymi.
- 12. Wyłącza się z ruchu kołowego wszystkie drogi wewnętrzne przebiegające przez rezerваты przyrody i użytki ekologiczne.
- 13. System transportu zbiorowego zakłada się w oparciu o komunikację:
 - 1) autobusową,
 - 2) niskopojemną,
 - 3) wodną.
- 14. Dla systemu rowerowego zakłada się:
 - 1) wyznaczenie ścieżek rowerowych,
 - 2) wykorzystanie dróg gminnych i wewnętrznych,
 - 3) wydzielenie wzdłuż dróg krajowych i wojewódzkich pasa rowerowego.
- 15. Wyklucza się urządzenie parkingów ogólnodostępnych na terenie posesji pensjonatowej i siedlisk rolniczych.

§ 9

W zakresie energetyki i telekomunikacji ustala się następujące zasady zasilania i rozbudowy systemów:

- 1. System elektroenergetyczny:
 - 1) podstawowym źródłem zasilania w energię elektryczną dla miasta i gminy przyjmuje się Główny Punkt Zasilania 110/15 kV w Cholewiance zasilany z linii WN 110 kV z GPZ Puławy Rudy oraz projektowanej linii drugostronnie zasilanej z GPZ Poniatowa.

- 2) przyjmuje się, że inne magistrale średniego napięcia 15 kV wyprowadzone z GPZ Cholewianka tworzące układ powiązań pomiędzy GPZ - Opole, GPZ - Poniatowa, GPZ - Klementowice i GPZ - Puławy Rudy doprowadzają energię elektryczną do słupowych stacji transformatorowych 15/04 kV na terenie gminy oraz wbudowanych i wolnostojących stacji transformatorowych na obszarze miasta.
- 3) w obszarze miasta Kazimierza Dolnego obowiązuje kablowy system linii SN - 15 kV tworzący tzw. miejski układ sieci średniego napięcia,
- 4) przyjmuje się ze względów ochrony krajobrazowo-kulturowej w obszarze chronionym strefy miasta przebudowę poprzez skablowanie napowietrznych linii średniego napięcia 15 kV „Kazimierz 1” i „Kazimierz 4” z adaptacją pozostałych linii SN z sukcesywną ich modernizacją i przebudową w kierunku ochrony krajobrazowej obszaru Kazimierskiego Parku Krajobrazowego,
- 5) przyjmuje się potrzebę realizacji napowietrznej linii magistralnej z GPZ Cholewianka w kierunku południowym wspomagającej układ sieci w miejscowości Zagajdzie oraz linii SN 15 kV napowietrzno-kablowej od stacji GPZ Cholewianka do stacji transformatorowej w Okalu,
- 6) obowiązują następujące warunki trasowania i projektowania linii wysokiego i średniego napięcia na terenie miasta i gminy wynikające z warunków ochrony walorów krajobrazowych i kulturowych obszaru:
 - a) trasowanie napowietrznych linii energetycznych powinno odbywać się w aspekcie ochrony środowiska. Główne zasady to:
 - odpowiedni wybór trasy linii napowietrznych,
 - estetyka elementów składowych tych linii,
 - b) biorąc pod uwagę ekologiczne aspekty ochrony środowiska trasa linii powinna być tak prowadzona, aby omijać tereny leśne i zadrzewione, gdyż przecinki niszczą naturalny ekosystem,
 - c) z punktu widzenia ochrony krajobrazu należy także unikać prowadzenia linii WN nad lasami (bardzo wysokie słupy),
 - d) trasy dla linii zaleca się wybierać tak, aby linia nie była widoczna z miejsc najbardziej uczęszczanych przez turystów, a więc nie eksponowana w krajobrazie, a raczej „przytulona” do zboczy, w zagłębieniach, na tyłach wzgórz itp.
 - e) należy unikać zbliżeń linii WN do miejsc przeznaczonych na cele rekreacyjne, zabytków, rezerwatów, rejonów znajdujących się pod ochroną i siedlisk ludzkich,
 - f) zalecenia te należy wykorzystywać przy każdej okazji, zarówno podczas budowy nowych, jak i też modernizacji i remontów linii istniejących poprzez ich przesunięcia w odpowiednie miejsca; w szczególnie wartościowych miejscach, należy dążyć do skablowania pewnych odcinków.

2. System telekomunikacji:

- 1) sieć telefoniczną należy rozbudować w oparciu o automatyczne centrale telefoniczne zgodnie z warunkami technicznymi wydanymi przez użytkowników sieci,
- 2) sieć telefoniczną w obszarze miasta przewiduje się wyłącznie w wykonaniu kablowym w kanalizacji telefonicznej lub przy niskiej gęstości abonentów, w postaci kabli doziemnych w obszarze wsi rozproszonych linii dopuszcza się napowietrznie,
- 3) rozbudowę sieci telefonicznej należy dokonywać w nawiązaniu do ciągów istniejących kanalizacji telefonicznej lub ich rozbudowy,
- 4) kanalizację telefoniczną (telefoniczne kable doziemne) należy lokalizować w liniach regulacyjnych ulic i ciągów pieszych lub w urządzonych terenach zielonych równoległe do ciągów pieszych.

W zakresie infrastruktury sanitarnej ustala się następujące zasady modernizacji i rozbudowy sieci:

1. Zaopatrzenie w wodę

- 1) Przyjmuje się współpracę miejskiego wodociągu w Kazimierzu Dolnym ze stacją wodociągową w Wierzchoniowie poprzez dwustronny układ powiązań:
 - a) układ północny przez miejscowości: Wierzchoniów, Bochoćnicę do Kazimierza,
 - b) układ południowy przez miejscowości: Wierzchoniów, Witoszyn, Skowieszyn, Wylągi, Doły do Kazimierza.

Rezerwy wydajności ujęć i stacji wodociągowych należy wykorzystać do wzajemnej współpracy układów wodociągowych i rozbudowy strefowego układu zasilania w obszarach dotychczas nie zwodociągowanych.

- 2) należy zmodernizować i rozbudować stację wodociągową miasta Kazimierza Dolnego do parametrów wydajności ujęcia wody, z dostosowaniem rozwiązań technicznych do sezonowego i weekendowego rozbioru wody np. stacja zespołu pomp,
- 3) pozostałe miejscowości położone w granicach administracyjnych miasta należy zasilić w układach strefowych z komunalnego wodociągu, są to:
 - a) Cholewianka,
 - b) Dąbrówka,
 - c) Jeziorszczyzna,
 - d) Okale,
 - e) Mięćmierz,
 - f) Wylągi
 - g) Doły
- 4) północny rejon gminy Kazimierz Dolny należy zasilić z odwiertu wykonanego na działce szkoły podstawowej w Zbędownicach z zasięgiem obsługi miejscowości Zbędownice, kol. Dębniak i wsi kol. Nawozy,
- 5) wieś Parchatka zasilana jest z wodociągu komunalnego miasta Puławy w ilości 60 m³/dobę. Należy przebudować istniejący układ sieciowy Wierzchoniów - Bochoćnica tworząc możliwość docelowego zasilenia miejscowości Parchatka,
- 6) południową część gminy obejmującą miejscowości Rzeczyca i Witoszyn należy zasilić z wodociągu grupowego z sąsiedniej gminy w miejscowości Rąblów w ramach regionalnego programu zaopatrzenia wsi w wodę.

2. Odprowadzenie ścieków sanitarnych

- 1) System miejskiej kanalizacji sanitarnej opartej o istniejącą oczyszczalnię ścieków, należy rozbudować w kierunkach miejscowości:
 - a) Bochoćnica,
 - b) Doły i Wylągi,
 - c) Cholewianka,
 - d) Mięćmierz - Okale,
- 2) miejscowość Parchatkę należy włączyć do komunalnego systemu kanalizacji sanitarnej miasta Puławy,
- 3) zasada rozbudowy systemu kanalizacyjnego powinna być realizowana przy zastosowaniu:
 - a) przepompowni i przewodów tłocznych lub podciśnieniowych,
 - b) przewodów grawitacyjnych powiązanych z istniejącą kanalizacją,
- 4) system należy rozbudowywać poprzez modernizację i rozbudowę istniejącej oczyszczalni ścieków do parametrów ustalonych programem urbanistycznym obszaru obsługi oraz aktualizację pozwolenia wodno-prawnego na odprowadzenie wód pościekowych do rzeki Wisły,

- 5) inne miejscowości w obszarze opracowania należy obsłużyć lokalnymi i indywidualnymi systemami kanalizacji przy zachowaniu obowiązujących parametrów czystości wód powierzchniowych cieków w następującym zakresie:
- a) kanalizację indywidualną stosować do odprowadzenia ścieków bytowo-gospodarczych z jednego gospodarstwa, kilku budynków lub małych zakładów. W modelu tym mogą mieć zastosowanie dwa typy sposobu unieszkodliwiania i odprowadzania ścieków:

Typ I - bezodpływowy jednostkowy osadnik gnilny i wywożenie ścieków taborem asenizacyjnym,

Typ II - osadnik gnilny współpracujący z drenażem rozsączającym studnią chłonną lub filtrem piaskowym ewentualnie przy użyciu hydrobotanicznych metod unieszkodliwiania ścieków na stawie trzcinowym lub plantacji wiklinowej.
 - b) kanalizację małych zakładów stosować do odprowadzenia i unieszkodliwienia ścieków bytowo-gospodarczych pochodzących z zakładów produkcji rolnej, pojedynczych obiektów usługowych oraz niewielkich osiedli mieszkaniowych (do 20 m³/dobę).

Typ I - odprowadzenie ścieków siecią zakładową do bezodpływowego zbiornika ścieków i wywożenie taborem asenizacyjnym,

Typ II - osadnik gnilny współpracujący z drenażem rozsączającym, filtrem piaskowym lub stawem trzcinowym czy plantacją wiklinową.
 - c) kanalizację lokalną stosować do odprowadzania i unieszkodliwienia ścieków z wiejskiej jednostki osadniczej lub przeważającej jej części. W modelu tym mogą mieć zastosowanie 2 typy unieszkodliwiania i sposobu odprowadzenia ścieków:

Typ I - odprowadzenie ścieków układem kanalizacji wiejskiej oczyszczalni lub pompowni zbiorczej ścieków powiązanej z oczyszczalnią. Typ oczyszczalni wiejskiej i zastosowana technologia oczyszczania ścieków winna spełniać warunki parametrów czystości wód powierzchniowych odbiornika.

Typ II - odprowadzenie ścieków analogicznie jak w typie I z pompownią zbiorczą transportującą ścieki do miejskiej kanalizacji sanitarnej miasta Kazimierza.

3. Zaopatrzenie w gaz przewodowy

- 1) Zaopatrzenie w gaz przewodowy z istniejącego systemu gazowego przeznacza się na następujące cele:
 - a) komunalno-bytowe,
 - b) turystyczno-usługowe,
 - c) gospodarcze,
 - d) grzewcze.
- 2) przyjmuje się rozbudowę systemu gazowniczego w układy pierścieniowe zasilane dwustronnie oraz promienisty układ rozprowadzenia gazu dla zabudowy rozproszonej oraz luźnej,
- 3) przyjmuje się wykorzystanie gazu przewodowego do celów grzewczych w pierwszej kolejności dla miasta Kazimierza Dolnego oraz miejscowości letniskowo-turystycznych

4. Gospodarka odpadami stałymi

- 1) Zakłada się kontenerowy wywóz odpadów stałych z terenu miasta i wsi na komunalne wysypisko śmieci w Dąbrówce.
- 2) Dla większych wsi i zespołów wsi dopuszcza się urządzenie punktów składowania odpadów nieuciążliwych zlokalizowanych z miejscach wyznaczonych przez służby sanitarne i urbanistyczne samorządu
- 3) Zakłada się rozwój i popularyzację kontenerowego selektywnego składowania odpadów w celu odzysku surowców wtórnych

USTALENIA OGÓLNE DOTYCZĄCE ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W JEDNOSTKACH ARCHITEKTONICZNO-KRAJOBRAZOWYCH I USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA POŁOŻONYCH W ICH OBSZARZE TERENÓW O SPECYFICZNYM ZNACZENIU

§ 11

1. STREFA 1 - KAZIMIERZ, CENTRUM

Strefa ścisłej ochrony konserwatorskiej

1.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego:

- 1) **obowiązuje priorytet zagadnień konserwatorskich, co oznacza:**
 - a) zachowanie istniejącej skali przestrzennej i gabarytowej miasta, z charakterystycznym skupieniem zabudowy w centrum układu i rozluźnieniem poza nim,
 - b) zakaz wprowadzania nowych dominant architektonicznych,
 - c) zakaz wprowadzania nowej zabudowy na stokach wzgórz stanowiących tło dla zabudowy w centrum,
 - d) zachowanie istniejącej sieci ulic, placów, przejść pieszych,
 - e) utrzymanie tradycyjnych linii zabudowy,
 - f) max. utrzymanie historycznego podziału działek,
 - g) dopuszczone planem uzupełnienia zabudowy powinny być utrzymane w duchu rewaloryzacji zespołu,
 - h) wykluczenie form awangardowych na rzecz architektury szarmonizowanej z zabytkowym otoczeniem,
 - i) dbałość o realizacje kompleksowe, po małą architekturę włącznie,
 - j) dla miejsc i obiektów wskazanych przez Konserwatora Zabytków bezwzględny nakaz poprzedzania warunków zabudowy studiami naukowo-historycznymi i zapewnienie badań bądź nadzoru archeologicznego.
 - 2) **W zakresie ochrony środowiska** wprowadza się:
 - a) zakaz parkowania samochodów osobowych na ul. Senatorskiej i Plebanka w czasie weekendów,
 - b) zakaz zamiany przydomowych ogrodów na parkingi,
 - c) obowiązuje zapewnienie możliwie najlepszego przewietrzania inwersyjnej doliny Grodarza dla zapewnienia mieszkańcom lepszych warunków aerosanitarnych. Z tych też względów należy chronić przed zabudową kubaturową enklawy ogrodnicze pomiędzy ul. Lubelską i Nadrzeczną i nie wprowadzać nasadzeń wysokiej zieleni.
 - 3) **Należy zabezpieczyć obszar przed skutkami nawałnych wód opadowych;**
 - a) niezbędne jest kompleksowe, profesjonalne opracowanie sposobu odprowadzania wód opadowych;
 - b) Obowiązuje zakaz dalszego podcinania północnego urwistego zbocza dna doliny.
- 1.2. Ustalenia szczegółowe wg obowiązującego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000

2. STREFA 2 A - KAZIMIERZ, PRZEDMIEŚCIE KRAKOWSKIE

Podnóże krawędzi doliny Wisły od ul. Klasztornej po ruiny Faktorii Angielskiej.

Teren położony u podnóża krawędzi doliny Wisły na terasie nadzalewowej wyniesionej ok. 3 m ponad poziom rzeki, w połączeniu z istniejącym zagospodarowaniem posiada wybitne walory krajobrazowe co predysponuje obszar do objęcia strefą „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej.

2.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) **adaptacja stanu istniejącego** z możliwością minimalnych uzupełnień zabudowy,
- 2) ochrona historycznie ukształtowanych sadów i ogrodów w dolinie rzeki zarówno ze względów krajobrazowych jak i dla zachowania czynnych biologicznie starych gleb kulturoziemnych; wyklucza się lokalizowanie na tych terenach zabudowy kubaturowej, likwidacji obecnego sposobu użytkowania na rzecz tworzenia terenów sportowych, campingów itp.;
- 3) uzupełniająca zabudowa powinna być skalą, lokalizacją i charakterem architektury wtopiona w istniejące zagospodarowanie.
- 4) Za niezbędne uznaje się kompleksowe opracowanie sposobu odprowadzania wód opadowych nawalnych.
- 5) Obowiązuje zakaz podcinania skarpy oraz obowiązek zapewnienia równowagi geodynamicznej wału przeciwpowodziowego

2.2. **Ustalenia szczegółowe** wg obowiązującego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000

3. STREFA 2 B - KAZIMIERZ, PRZEDMIĘSCIE KRAKOWSKIE

Podnóże krawędzi doliny Wisły od ruin Faktorii Angielskiej po strome zbocza Albrechtówki.

Teren leżący u podnóża krawędzi doliny Wisły od ruin „Faktorii Angielskiej” po strome zbocze Albrechtówki, na wąskiej terasie zalewowej pomiędzy krawędzią, a wałem przeciwpowodziowym, ze względu na wybitne walory krajobrazowe predysponowany do utrzymania w strefie „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej.

3.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje ochrona walorów krajobrazowych wynikająca z kontrastowości kolorystycznej - biel d. kamieniołomów, różne odcienie zieleni, czerwień dachówek, błękit nieba:
- 2) Projektowane turystyczne zagospodarowanie strefy w oparciu o naturalne walory terenu nie może kolidować z programem wykorzystania naukowo-dydaktycznego i rekreacyjnego kamieniołomu.
- 3) Adaptuje się istniejącą bazę turystyczną z możliwością jej rozbudowy poprzez odtworzenie nieistniejących już spichlerzy.
- 4) Adaptuje się luźną zabudowę pensjonatową i jednorodziną z ochroną sadów i ogrodów w dnie doliny.
- 5) W części dna kamieniołomu uformowanego drogą rekultywacji w amfiteatr obowiązuje zakaz urządzania imprez typu koncerty rockowe.
- 6) Zaplecze niezbędne dla przeprawy promowej należy ograniczyć do realizacji miejsc parkingowych z dojazdem od strony ul. Słonecznej, budowy urządzeń sanitarnych i wiaty przeciwdeszczowej.
- 7) Obowiązuje zakaz dalszej eksploatacji kamienia oraz zapewnienia równowagi geodynamicznej wału przeciwpowodziowego.

3.2. Ustalenia szczegółowe wg obowiązującego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1: 1000.

4. STREFA 3 A - KAZIMIERZ, PRZEDMIEŚCIE GDAŃSKIE

Rejon ul. Puławskiej i Tyszkiewicza od Dworu z Gościeradowa po Spichlerz „pod Wianuszkami”.

Teren w rejonie ul. Puławskiej i Tyszkiewicza od translokowanego dworu z Gościeradowa po zespół spichlerzy dawnego portu śródlądowego, ze względu na wybitne walory krajobrazowe i kulturowe, u podnóża strefy krawędziowej przełomu Wisły, predysponowany jest do objęcia strefą „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej.

4.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje ochrona walorów krajobrazowych wynikająca z wyjątkowej harmonii obiektów zabytkowych (spichlerze) z kontrastową rzeźbą i bogatą roślinnością na stokach wzgórz;
- 2) Przyjmuje się adaptację stanu istniejącego z możliwością niewielkich uzupełnień zabudową jednorodziną i odtworzeniem szpaleru drzew wzdłuż dawnego przebiegu ul. Puławskiej;
- 3) Dla terenu d. portu, u wylotu Norowego Dołu obowiązuje opracowanie studium naukowo-histerycznego i nadzór archeologiczny przy wszelkich pracach ziemnych. Pożądane odtworzenie nieistniejących i rewaloryzowanie zaniedbanych spichlerzy.
- 4) Ochronie przed przekształceniem powinny podlegać sady i ogrody;
- 5) Należy zapewnić równowagę geodynamiczną wału przeciwpowodziowego
- 6) Zespół „buforowych” parkingów osłonić zielenią niską i średnią dzielącą go na mniejsze zespoły
- 7) Za niezbędne uznaje się kompleksowe opracowanie sposobu odprowadzania wód opadowych nawalnych z terenu ograniczonego wysoką krawędzią dna doliny i wałem przeciwpowodziowym.

4.2. Ustalenia szczegółowe wg obowiązującego Miejscowego Planu zagospodarowania Przestrzennego 1:1000.

5. STREFA 3 B -KAZIMIERZ, PRZEDMIEŚCIE GDAŃSKIE

Odcinek ul. Puławskiej od Spichlerza „pod Wianuszkami” po oczyszczalnię ścieków.

Teren położony u podnóża krawędzi doliny Wisły na terasie zalewowej, posiadający duże walory krajobrazowe i kulturowe

5.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego z możliwością niewielkich uzupełnień zabudową rozluźnioną w strefie przykrawędziowej z zakazem podcinania zboczy,
- 2) Należy dążyć do stopniowego przekształcania obiektów produkcyjnych na cele zagospodarowania turystycznego z obowiązkiem opracowania dokumentacji naukowo-histerycznej i zapewnienia nadzoru archeologicznego w rejonie d. portu śródlądowego u wylotu Norowego Dołowego,
- 3) Nie należy dopuścić do zabudowania terenów obecnie wolnych od zabudowy łączącej Kazimierz z Bochoćnicą,
- 4) Na terenie oczyszczalni ścieków należy dogęścić zieleni izolacyjną i osłonową.

5.2. Ustalenia szczegółowe na obszarze objętym obowiązującym Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000 wg ustaleń tego Planu;

Na pozostałym terenie zgodnie z ustaleniami zawartymi w §12 niniejszej uchwały

6. STREFA 4 A -MIĘĆMIERSKA STREFA KRAWĘDZIOWA PRZEŁOMU WISŁY

Odcinek strefy krawędziowej przełomu Wisły od granic gminy do wsi Mięćmierz.

100-metrowy pas strefy nadkrawędziowej o wyjątkowych walorach przyrodniczo-krajobrazowych z otwarciami widokowymi ku pn.-zach., zach. i pd-zach. należy bezwzględnie chronić przed jakąkolwiek zabudową.

6.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje ścisła ochrona krajobrazowa bez prawa zabudowy,
- 2) Adaptacja stanu istniejącego umożliwiająca ochronę walorów przyrodniczo-krajobrazowych strefy,
- 3) W obszarze projektowanego rezerwatu obowiązuje zakaz eksploatacji surowców mineralnych, prowadzenia prac ziemnych (rowów, wykopów, nasypów itp.), wypasu bydła w okresie kwitnienia roślin stepowych (od kwietnia do lipca włącznie), wszelkich sztucznych nasadzeń drzew i krzewów, zbioru ziół itp.
- 4) Dopuszcza się zabiegi pielęgnacyjne w lasach, a ruch turystyczny należy ograniczyć do wytyczonych ścieżek spacerowych i dydaktycznych,
- 5) Ochrona starego traktu z Mięćmierza do Podgórze przed przebudową dostosowującą do ruchu samochodowego; zachowanie charakteru polnej drogi.

6.2. Ustalenia szczegółowe wg § 12 niniejszej uchwały.

4. STREFA 4 B -MIĘĆMIERSKA STREFA KRAWĘDZIOWA PRZEŁOMU WISŁY

Odcinek strefy krawędziowej od Mięćmierza po północno-wschodni skraj Albrechtówki.

Teren o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, podlega ścisłej ochronie krajobrazowej bez prawa zabudowy

7.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje ścisła ochrona krajobrazowa bez prawa zabudowy,
- 2) W obszarze projektowanego rezerwatu „Sucha Dolinka” obowiązuje zakaz eksploatacji surowców mineralnych, prowadzenia prac ziemnych (rowów, wykopów, nasypów itp.), wypasu bydła w okresie kwitnienia roślin stepowych (od kwietnia do lipca włącznie), wszelkich sztucznych nasadzeń drzew i krzewów, zbioru ziół itp.
- 3) Dopuszcza się zabiegi pielęgnacyjne w zaroślach leśnych, a ruch turystyczny należy ograniczyć do wyznaczonych ścieżek spacerowych i dydaktycznych,
- 4) Wskazuje się do zagospodarowania miejsce punktu widokowego urządzone dla odpoczynku turystów, w miejscu osłoniętym zaroślami, z ławami, wiatą, zapleczem sanitarnym, koszami na śmiecie.

7.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały,

8. STREFA 5 A - KAZIMIERSKA STREFA KRAWĘDZIOWA PRZEŁOMU WISŁY

Odcinek kazimierskiej strefy krawędziowej, obejmujący rejon od kamieniołomu po klasztor OO Reformatorów

Teren o wybitnych walorach dydaktyczno-naukowych (profil geologiczny, fauna kopalna), otwarciach widokowych z nad krawędzi na przełom Wisły, siedliskach cennych roślin - z uwagi na te walory obszar wyłączony spod jakiegokolwiek zabudowy kubaturowej.

8.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Kamieniołom wskazuje się do zagospodarowania biologicznego z zachowaniem odsłoneń geologicznych i wytrasowaniem ścieżki dydaktycznej;
- 2) Urządzenie punktu widokowego urządzonego dla turystów (ławki, miejsce na ognisko, zadarnienie, sanitariaty, kosze na śmieci),
- 3) Na terenie stanowisk dokumentacyjnych obowiązują następujące zakazy:
 - eksploatacji kamienia,
 - wszelkich prac ziemnych nieprzewidzianych planem rekultywacji,
 - wywozu odpadów,
 - penetracji ścian kamieniołomu (np. treningów wspinaczki) poza wyznaczoną ścieżką dydaktyczną

- 4) Adaptacja istniejącego stanu zainwestowania - umożliwiająca ochronę walorów przyrodniczo-krajobrazowych strefy;
 - 5) Wyklucza się możliwość dalszego inwestowania i podcinania zbocza;
 - 6) Obowiązuje ochrona naturalnej szaty roślinnej z dopuszczeniem prac pielęgnacyjnych i fitomelioracyjnych;
 - 7) Należy opracować dokumentację przyrodniczą mającą na celu potwierdzenie celowości utworzenia leśno-stepowego rezerwatu przyrody o pow. 4÷7 ha w wąwozie przy DW PTTK;
 - 8) Wskazane nadanie lasom statusu lasów glebochornnych w celu obejścia ich ochroną prawną
- 8.2. Ustalenia szczegółowe wg obowiązującego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000

9. STREFA 5 B - KAZIMIERSKA STREFA KRAWĘDZIOWA PRZEŁOMU WISŁY

Pn. odcinek kazimierskiej strefy krawędziowej od zamku w Kazimierzu po Bochoćnicę

Teren ze względu na wysokie walory przyrodnicze i wybitne krajobrazowe podlega ścisłej ochronie krajobrazowej bez prawa dalszej zabudowy.

9.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego umożliwiająca ochronę walorów przyrodniczo-krajobrazowych strefy, zagrożonych zwłaszcza u podnóża krawędzi, z rewaloryzacją pewnych odcinków,
- 2) Obowiązuje bezwzględny zakaz dalszej zabudowy kubaturowej wraz z ochroną naturalnej szaty roślinnej - zakaz wycinki drzew poza zabiegami pielęgnacyjnymi,
- 3) Ochrona ścian lessowych w wąwozach przed eksploatacją gliny i ochrona równowagi geodynamicznej zboczy (likwidacja piaskowni wraz z rekultywacją),
- 4) W środkowej części strefy projektuje się użytek ekologiczny „Wąwóz ku Bochoćnicy” - pow. 22,5 ha, dla ochrony rzadkiej flory naczyniowej, ekosystemu leśnego i czterech źródeł,
- 5) Należy usankcjonować prawnie rzeczywistą funkcję ochronną lasów nadając im status lasów glebochornnych,

9.1. Ustalenia szczegółowe na obszarze objętym obowiązującym Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000 wg ustaleń tego Planu; na pozostałym terenie zgodnie z ustaleniami zawartymi w §12 niniejszej uchwały.

10. STREFA 6 - PARCHACKA STREFA KRAWĘDZIOWA PRZEŁOMU WISŁY

Krawędź przełomu Wisły od Bochoćnicy po granicę gminy

Teren wysokiej krawędzi przełomu Wisły (do 90) m silnie rozcięty wąwozami o wysokich walorach krajobrazowych.

10.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) W odniesieniu do całej strefy obowiązuje zakaz zabudowy i ochrona naturalnej szaty roślinnej stabilizującej równowagę geodynamiczną,
- 2) Niezbędne jest ograniczenie eksploatacji piasku do jednej piaskowni, pozostałe piaskownie do rekultywacji leśnej,
- 3) W obszarze projektowanego rezerwatu niezbędna ochrona naturalnych odsłoneń kredy czwartorzędu w ściankach wąwozów,
- 4) W przypadku nieprzewyciężenia przeszkód formalno-prawnych w ustanowieniu rezerwatu należy nadać temu obszarowi status użytku ekologicznego,

- 5) Wskazuje się konieczność prawnego usankcjonowania funkcji ochronnej lasów przez nadanie im statusu lasów glebochronnych.

10.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały

11. STREFA 7 - KAZIMIERZ, KWASOWA GÓRA, DOLINA GRODARZA

Frgment dna doliny Grodarza od ul. Czerniawy do końca ul. Kwaskowa Góra

Fragment płaskiego dna doliny Grodarza ograniczonej stromymi i wysokimi zboczami rozsuwającymi się na szerokość 100÷200 m z dysharmonizującą z krajobrazem zabudową wielorodzinną.

11.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Dopuszcza się możliwość kontynuowania zabudowy wielorodzinnej, lecz nie w formie zwartego bloku, a na zasadzie osiedla zbliżonego w formie do zabudowy jednorodzinnej,
- 2) Adaptuje się istniejącą zabudowę jednorodziną z możliwością uzupełnienia na wolnych działkach,
- 3) Należy utrzymać otwarte wyloty wąwozów bez prawa zabudowy,
- 4) Obowiązuje pozostawienie terenów niezabudowanych przeznaczonych na urządzenia sportowe integralnie związane z funkcją Szkoły.

11.2. Ustalenia szczegółowe wg obowiązującego Miejsowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000

12. STREFA 8 - KAZIMIERZ, DOŁY, DOLINA GRODARZA

Fragment dna doliny Grodarza od wsi Doły do wsi Wylągi

Płaskie dno doliny rzeki ograniczone stromymi i wysokimi zboczami, dolina inwersyjna, ważny korytarz wentylacyjny dla miasta.

12.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Ze względów krajobrazowych i ekologicznych dopuszcza się tylko uzupełnianie zabudowy w historycznie wykształconych ciągach osadniczych,
- 2) Obowiązuje ochrona krawędzi doliny, zakaz podcinania zboczy,
- 3) Obowiązuje ochrona źródeł przed zasypaniem
- 4) Wskazuje się na potrzebę restytucji łąk i pastwisk,
- 5) Dopuszcza się zabudowę jednorodziną w niewielkiej kubaturze w skali;

12.1. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały

13. STREFA 9 - WYLĄGI, DOLINA ŚRODKOWEGO GRODARZA

Fragment dna doliny Grodarza od Wylągów do granicy gminy.

Dno doliny Grodarza o płaskim dnie, bardzo wąskim o szerokości 20÷80 m, ograniczonej stromymi i wysokimi zboczami. Dolina inwersyjna o warunkach klimatycznych niezbyt korzystnych dla osadnictwa lecz cennych jako funkcja ekologiczna.

13.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje ochrona doliny rzeki pełniącej ważną funkcję ekologiczną,
- 2) Dopuszcza się niewielkie uzupełnienia zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących siedlisk,
- 3) Wskazuje się na potrzebę restytucji łąk i pastwisk,
- 4) Obowiązuje utrzymanie ustabilizowanych geomorficznie zboczy.

13.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

14. STREFA 10 - KAZIMIERZ, KOZIOROWSZCZYŻNA

Fragment wierzchowiny lessowej ograniczonej od zachodu strefą krawędziową przełomu Wisły, od północy strefą zboczową doliny Grodarza, od wschodu wąwozem Czerniawy, od południa krawędzią morfologiczną;

Fragment wierzchowiny silnie falistej, rozciętej wąwozami, malowniczy krajobraz kulturowy z efektownymi otwarciami widokowymi. Wartości dydaktyczne przyrodnicze i kształtowania krajobrazu kulturowego.

14.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje ochrona przed nową zabudową wyeksponowanych zboczy i wierzchowin,
- 2) Dopuszcza się niewielkie uzupełnienia zabudowy w sąsiedztwie istniejących zespołów, lecz z zachowaniem panoram i osi widokowych,
- 3) Obowiązuje bezwzględna ochrona wąwozów przez zapobieganie erozji, należy zaniechać utwardzania den wąwozów, eksploatacji piasku i lessu, podcinania zboczy itp.
- 4) Lasom porastającym zbocza wąwozów i przylegającym do nich wierzchowinom, należy nadać status lasów glebochronnych.

14.2. Ustalenia szczegółowe wg obowiązującego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000

15. STREFA 11 - CZERNIAWY

Ulica Czerniawy wraz ze zboczami wierzchowin górujących nad wąwozem.

Forma wąwozu typu parowu rozcinającego fragment Płaskowyżu Nałęczowskiego. Bardzo wąskie dno o szerokości 20÷30 m stanowi zespół wewnątrz krajobrazowych z rozproszoną zabudową jednorodziną i pensjonatową. Obudowane źródło.

15.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego z możliwością dogęszczania zabudową jednorodziną i pensjonatową i na cele turystyczne,
- 2) Obowiązuje ochrona wąwozów i roślinności je porastającej, pełniącej funkcję przeciwerozyjną,
- 3) Lasom porastającym zbocza wąwozów i przylegającym do nich wierzchowinom należy nadać status lasów glebochronnych.

15.2. Ustalenia szczegółowe wg obowiązującego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000

16. STREFA 12 - KWASKOWA GÓRA, WIERZCHOWINA

Teren pomiędzy doliną Grodarza i krawędzią płaskowyżu na południe oraz pomiędzy wąwozem Czerniawy a przebiegającą przez Kwaskową Górę głęboczną do Jeziorszczyzny

Falista, rozcięta rozgałęzionymi wąwozami wierzchowina. Najcenniejszy wąwóz Chałajowy Dół z naturalną łąkową roślinnością. Rozległe otwarcia widokowe na obrzeżu strefy. Rozproszona zabudowa zagrodowa.

16.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego z ochroną przed zabudową wyeksponowanych zboczy i wierzchowiny,
- 2) Część terenu wskazana do objęcia ochroną rezerwatową. W przypadku nie przewyższenia przeszkód formalno-prawnych w ustanowieniu rezerwatu, wskazane nadanie temu obszarowi statusu użytku ekologicznego,
- 3) Lasom pełniącym rzeczywistą funkcję ochronną należy nadać status lasów glebochronnych,
- 4) Ochronie podlega wąwóz Chałajowy Dół,

16.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały

17. STREFA 13 - DOŁY, WIERZCHOWINA

Teren ograniczony od północy i wschodu doliną Grodarza, od południa Krawędzią Płaskowyżu Nałęczowskiego, od zachodu głęboczną do Jeziorszczyzny.

Silnie rozcięta wąwozami wierzchowina o zróżnicowanych warunkach fizjograficznych. Krajobraz typowo rolniczy.

17.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja i modernizacja istniejącej zabudowy,
- 2) Ochrona przed zabudową wyeksponowanych zboczy i wierzchowin w celu zachowania walorów krajobrazowych,
- 3) lasom pełniącym rzeczywistą funkcję ochronną należy nadać status lasów glebochronnych.

17.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

18. STREFA 14 A - HELENÓWKA, WIERZCHOWINA

Teren położony na wierzchowinie pomiędzy wsią Helenówka, a strefą zboczową doliny Grodarza.

Teren położony na południowym skraju Płaskowyżu Nałęczowskiego z wyraźnie wyróżniającymi się czapami lessowymi, rozdzielony wąwozami i suchymi dolinkami. Krajobraz rolniczy.

18.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego
- 2) Obowiązuje ochrona przed zabudową wyeksponowanych zboczy i wierzchowin,
- 3) Odcinek krawędziowy o eksponowanej wystawie południowej wymaga utrwalenia roślinnością darniową i krzewiastą, w celu zabezpieczenia przed skutkami erozji.

18.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały

19. STREFA 14 B - HELENÓWKA, WIEŚ

Helenówka, wieś z gruntami do granicy gminy

Płaska Równina Bełżycka o charakterze typowo rolniczym. Tereny podmokłe odznaczają się bardzo dużą wartością ekologiczną i krajobrazową. Wieś posiada dobre warunki dla rozwoju agroturystyki.

19.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego z możliwością umiarkowanych dogęszczeń zabudowy wzdłuż drogi, z utrzymaniem charakteru wsi ulicówki,
- 2) Niezbędna jest ochrona przed odwodnieniem lokalnych podmokłości z pozostawieniem dotychczasowego użytkowania jako pastwisk.
- 3) Wskazuje się na konieczność dogęszczenia zieleni śródpolnej.

19.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały

20. STREFA 15 A - WYŁĄGI, PÓLNOCNA STREFA ZBOCZOWA DOLINY ŚRODKOWEGO GRODARZA

Prawe zbocze doliny pomiędzy drogą Kazimierz-Wyłągi, a obwodnicą kazimierską

Teren jest bezleśny, utrwalony roślinnością murawową. Otwarcia widokowe na dolinę. Trwałe użytki zielone i uprawy sadownicze tworzą ciekawy krajobraz kulturowy.

20.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Należy utrzymać dotychczasowy sposób użytkowania chroniąc walory przyrodniczo-krajobrazowe,
- 2) Obowiązuje zakaz zabudowy,
- 3) Należy przywrócić ukształtowanie terenu przy obwodnicy kazimierskiej do pierwotnego stanu, jak najbardziej zbliżonego do krajobrazu naturalnego,.

20.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

21. STREFA 15 B - WYŁĄGI, POŁUDNIOWA STREFA ZBOCZOWA DOLINY ŚRODKOWEGO GRODARZA

Lewe zbocze doliny pomiędzy zwartą zabudową Wyłągów, a obwodnicą kazimierską.

Stare zbocze lessowe silnie rozcięte wąwozami i głębocznicami, miejscami silnie zalesione głównie grabami; z bezleśnych odcinków strefy nadkrawędziowej ciekawe otwarcia widokowe na dolinę. Rozproszona zabudowa zagrodowa w strefie nadkrawędziowej.

21.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania,
- 2) Obowiązuje zakaz nowej zabudowy
- 3) Lasom pełniącym rzeczywistą funkcję ochronną należy nadać status lasów glebochronnych.

21.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

22. STREFA 16 A - KAZIMIERZ, PRAWIE ZBOCZE DOLINY GRODARZA

Teren pomiędzy Górą Trzech Krzyży, a Wyłągami

Strome lessowe zbocze bardzo silnie rozcięte krótkimi wąwozami i głębocznicami z najbardziej wciętych w zbocze Korzeniowym Dołem. W wąwozach zachowana bogata leśna i zaroślowa roślinność łąkowa. Na południowych zboczach Góry Trzech Krzyży murawy kserotermiczne. Na Górze Trzech Krzyży wspaniały punkt widokowy o niezwykle szerokiej panoramie.

22.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje bezwzględny zakaz zabudowy na eksponowanych zboczach,
- 2) W obszarze projektowanego rezerwatu stepowego „Góra Trzech Krzyży” o pow. 5 ha obowiązuje zakaz wycinania drzew i krzewów (z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarowania rezerwatem), niszczenia i uszkodzenia drzew i innych roślin, zbioru ziół leczniczych i innych owoców i nasion, polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd i gleby. Dopuszcza się przebywanie turystów jedynie w miejscach i na ścieżkach dla nich wyznaczonych.
- 3) Niezbędna jest likwidacja dzikich ścieżek prowadzących na Górę Trzech Krzyży i zabezpieczenia przeciwerozryjne.

22.2. Ustalenia szczegółowe wg obowiązującego Planu zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000.

23. STREFA 16 B - KAZIMIERZ, LEWE ZBOCZE DOLINY GRODARZA

Lewe zbocze pomiędzy ul. Plebanka a Wylągami

Zbocze doliny bardzo silnie rozcięte wąwozami i głębocznicami. Zachowana bogata roślinność zaroślowa. Efektowne otwarcia widokowe.

23.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego z możliwością minimalnych uzupełnień zabudowy w dolnej części w obrębie spłaszczeń zboczy,
- 2) Podczas prowadzenia inwestycji obowiązuje zakaz podcinania zboczy ze względów przeciwoerozyjnych i krajobrazowych,
- 3) Należy prawnie usankcjonować rzeczywistą funkcją ochronną lasów przez nadanie im statusu lasów glebochronnych.

23.2. Ustalenia szczegółowe: w obrębie objętym obowiązującym Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000 obowiązują ustalenia tego planu; na pozostałym terenie wg §12 niniejszej uchwały.

24. STREFA 17 - GÓRY I, II, III

Teren położony na północ od doliny dolnego Grodarza pomiędzy przełomem Wisły, a obwodnicą kazimierską.

Falista wierzchowina lessowa, rozcięta silnie rozgałęzionymi wąwozami. Naturalna szata roślinna zachowana tylko w wąwozach i głębocznicach, z których najcenniejsze walory przyrodniczo-krajobrazowe reprezentuje Korzeniowy Dół. Rozległe otwarcia widokowe z nad krawędzi dolin Grodarza i Wisły. W północno-zachodniej części znajduje się fragment projektowanego użytku ekologicznego „Wąwóz k. Bochoćnicy”.

24.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego
- 2) Możliwość dogęszczeń zabudowy o funkcji pensjonatowej, jednorodzinnej, letniskowej oraz towarzyszących usług turystycznych w niewielkich zespołach stanowiących dopełnienie istniejącej sieci osadniczej,
- 3) Dogęszczenie zabudowy nie powinno doprowadzić do blokady lokalnych powiązań przyrodniczych,
- 4) Drzewostanom utrwalającym wąwozy należy nadać status lasów glebochronnych,
- 5) Należy obsadzić drzewami drogi łączące Góry I, II i III.

24.2. Ustalenia szczegółowe dla obszaru objętego obowiązującym Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego wg ustaleń tego planu; dla pozostałych terenów zgodnie z ustaleniami zawartymi w §12.

25. STREFA 18 - WYŁĄGI WIEŚ

Strefa obejmuje zabudowę wsi poza doliną Grodarza wraz z wierzchowinami, położonymi na północ i południe od drogi Wylągi-Skowieszynek

Falista wierzchowina lessowa rozcięta 30-40 metrowej głębokości częściowo podmokłą doliną. Walory przyrodnicze strefy dotyczą przede wszystkim zieleni komponowanej. Teren o dużych walorach krajobrazowych. Z wierzchowiny rozległe otwarcia widokowe na Równinę Bełżycką.

25.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego
 - 2) Dopuszcza się przekształcanie zabudowy zagrodowej na letniskową, pensjonatową i jednorodzinną z towarzyszącymi usługami turystycznymi.
 - 3) Dopełnianie zabudowy w historycznie ukształtowanym ciągu osadniczym wsi o charakterze ulicówki.
- 25.2. Ustalenia szczegółowe
- 4) Obowiązuje ochrona i rewaloryzacja zespołu podworskiego, za niezbędne uznaje się opracowanie leczenia i konserwacji drzew parkowych, w tym okazów pomnikowych, a także opracowanie programu rewitalizacji całego zespołu,
 - 5) Dla pozostałych terenów obowiązują ustalenia zawarte w §12 niniejszej uchwały

26. STREFA 19 - SKOWIESZYNEK

Grunty Skowieszynka położone pomiędzy zwartą zabudową wsi a doliną Potoku Witoszyńskiego

Falista, słabo zalesiona wierzchowina z dość szeroką, lekko wypukłą strefą wododziałową. Malowniczy krajobraz kulturowy typu rolniczego. W zboczu wąwozu dwa źródła zboczowe. Strefa ekspozycji krajobrazowej wzdłuż obwodnicy kazimierskiej.

26.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego,
- 2) Wskazane przekształcanie zabudowy zagrodowej na funkcje letniskowe,
- 3) Możliwość rozwoju układu osadniczego typu kolonijnego,
- 4) Spod zabudowy wyłącza się kierunki funkcjonujących i potencjalnych powiązań przyrodniczych pomiędzy agregacjami wąwozów,
- 5) Niezbędne zabezpieczenia przeciwoerozyjne głównie w pobliżu doliny Potoku Witoszyńskiego,
- 6) Ze względów ekologicznych i krajobrazowych wskazane dogęszczenie naturalnej zieleni śródpolnej z preferowaniem strefy wododziałowej, oraz zakaz ochrony przed zniszczeniem (zaorywaniem, wyrąbaniem, podpalaniem, zaśmiecaniem itp.) roślinności naturalnej - zakrzewień, zadrzewień, muraw na miedzach i w zagłębieniach bezodpływowych,
- 7) Zieleń w sąsiedztwie obwodnicy powinna być zaprojektowana przez architekta krajobrazu z uwzględnieniem otwarcia krajobrazowych,
- 8) Ochrona źródeł w zboczach wąwozu.

26.2. Ustalenia szczegółowe w §12 niniejszej uchwały

27. STREFA 20 A - POLA MIEJSKIE, PODSTREFA „ZACHÓD”

Teren położony pomiędzy Gościńcem Rogowskim na wschodzie, Lasem Miejskim na południu i południowym zachodzie i krawędzią Płaskowyżu Nałęczowskiego na północy

Fragment Równiny Bełżyckiej. Strefa o walorach przyrodniczych w części zachodniej, wąwóz Granicznik z bogatą roślinnością łąkową. Wzdłuż ul. Słonecznej strefa ekspozycji krajobrazowej na krawędzi Płaskowyżu Nałęczowskiego i linią brzegową Lasu Miejskiego. Z nad kamieniołomu - otwarcie widokowe na przełom Wisły i Równinę Radomską. Teren silnie eksponowany z krawędzi płaskowyżu lessowego oraz częściowo z przyległej krawędzi przełomu Wisły. Rolniczy krajobraz kulturowy z zespołem zabudowy pod Lasem Miejskim.

27.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje bezwzględna ochrona przed zabudową terenu otwartego krajobrazowo,
 - 2) Obowiązuje ochrona rozłogów pól, enklaw zieleni naturalnej (szczególnie łąki wokół sadzawki), oraz drzew soliterowych rosnących na miedzach,
 - 3) Ochrona drogi biegnącej dnem wąwozu Granicznik drogi przed utwardzeniem,
 - 4) Odtworzenie szpaleru wierzb wzdłuż Gościńca Polanowskiego.
- 27.2. Ustalenia szczegółowe w obszarze objętym Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego obowiązują ustalenia tego planu, na pozostałym terenie obowiązują ustalenia §12 niniejszej uchwały.

28. STREFA 20 B - POLA MIEJSKIE, PODSTREFA „WSCHÓD”

Teren położony pomiędzy Gościńcem Rogowskim a drogą Kazimierz-Wilków

Fragment Równiny Bełżyckiej z suchą dolinką schodzącą do wąwozu Czerniawy. Strefa pozbawiona większych walorów przyrodniczych, natomiast o dość dużych walorach krajobrazowych.

28.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Możliwość dogęszczenia zabudowy jednorodzinnej i pensjonatowej zgodnie z obowiązującym planem osiedla „Słoneczna” oraz w stronę Cholewianki,
- 2) Ochrona upraw sadowniczych,
- 3) Gościniec Rogowski powinien być traktowany jako nieprzekraczalna linia zabudowy
- 4) Zakaz podcinania krawędzi Płaskowyżu.

28.2. Ustalenia szczegółowe w granicach obowiązującego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000 wg ustaleń zawartych w tym planie; dla pozostałych terenów obowiązują ustalenia §12 niniejszej uchwały.

29. STREFA 21 - JEZIORSZCZYŻNA

Teren położony pomiędzy krawędzią Płaskowyżu Nałęczowskiego na północy, a Cholewianką na południu

Fragment Równiny Bełżyckiej, strefa silnie zantropogenizowana, pozbawiona większych walorów przyrodniczych, o średnich walorach krajobrazowych. Tereny polne z niewielkimi łaskami sosnowo-brzozowymi.

29.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Możliwość bardziej intensywnej zabudowy jednorodzinnej, siedliskowej i letniskowej w ramach wykształconego układu osadniczego,
- 2) Wskazane przerwy w kształtowanym paśmie zabudowy na odcinku drogi pomiędzy OSP a cmentarzem żołnierzy radzieckich - malownicze otwarcie krajobrazowe,
- 3) Zachowanie drożności powiązania ekologicznego, wyznaczonego dolinką z ciągiem podmokłego terenu i pasmem łąk,
- 4) Rozwój agroturystyki

29.2. Ustalenia szczegółowe wg ustaleń §12 niniejszej uchwały

30. STREFA 22 - CHOLEWIANKA

Teren pomiędzy drogami Kazimierz - Wilków i Kazimierz - Opole oraz granicą miasta i gminy

Fragment Równiny Bełżyckiej, strefa pozbawiona większych walorów przyrodniczych, ale o dość dużych walorach krajobrazowych.

30.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego z możliwością uzupełniania zabudowy,

- 2) Wskazane przekształcanie zabudowy zagrodowej na jednorodzinną i letniskową,
- 3) Ochrona niewielkich powierzchniowo drzewostanów grabowych, sosnowych i modrzewiowych, drzew soliterowych na miedzach i ciekawych okazów przydomowych.

30.2. Ustalenia szczegółowe

- 1) Dąb szypułkowy w gospodarstwie A. Borucha o obwodzie pnia 420 cm wskazany do objęcia statusem pomnika przyrody,
- 2) Pozostałe ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

31. STREFA 23 - LAS MIEJSKI

Las położony pomiędzy Albrechtówką, Mięćmierzem, Okalem i Polami Miejskimi.

Fragment zalesiony płaskowyżu Równiny Bełżyckiej, wyniesionej ok. 50 m ponad poziom Wisły. Bardzo wysokie walory krajobrazowe, a w skrajnie zachodniej części - przyrodnicze. Na zboczach wsi Mięćmierz siedliska roślinności kserotermicznej z rzadkimi roślinami. W enklawach leśnych uprawy polowe.

31.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Teren zalesiony podlega bezwzględnemu zakazowi nowej zabudowy poza terenem wyznaczonym w rysunku planu,
- 2) Obowiązuje ochrona lasu przed dewastacją prowadzoną przez właścicieli,
- 3) W obszarze projektowanego rezerwatu obowiązuje zakaz eksploatacji surowców mineralnych (margli, opok, piasków), wypasu bydła w okresie od kwietnia do lipca włącznie, prowadzenia prac ziemnych (typu rowów, wykopów, nasypów), wszelkich sztucznych nasadzeń drzew i krzewów, zbioru ziół, zrywania, wykopywania i przesadzania innych roślin. Dopuszcza się zabiegi pielęgnacyjne w obszarze leśnym, a ruch turystyczny powinien odbywać się po wyznaczonej ścieżce dydaktycznej. Wskazane usunięcie sztucznie posadzonej sosny.
- 4) Drzewostany porastające strome zbocza suchej dolinki należy objąć statusem lasów glebochronnych.

31.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały

32. STREFA 24 - ALBRYCHTÓWKA

Teren pomiędzy krawędzią Przełomu Wisły, drogą prowadzącą do Mięćmierza oraz wąwozem uchodzącym do doliny Wisły po południowo-zachodniej stronie kamieniołomu.

Nadkrawędziowy, wyniesiony 50÷70 m ponad poziom Wisły, fragment Małopolskiego Przełomu Wisły. Strefa o wybitnych walorach rekreacyjnych i wielkich walorach krajobrazowych z rozległymi otwarciami widokowymi na przełom Wisły w kierunku południowym, zachodnim (panorama Janowca ze wzgórzem zamkowym) i północno-wschodnim.

32.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje bezwzględna ochrona walorów krajobrazowych strefy krawędziowej doliny Wisły,
- 2) Możliwe niewielkie uzupełnienie zabudowy letniskowej z zachowaniem zasad kompozycyjnych międzywojennego zespołu letniskowego o charakterze osiedla - ogrodu,
- 3) Obowiązuje ścisła ochrona zieleni komponowanej wzdłuż dwóch alej i szpaleru sosen kanadyjskich wzdłuż granicy Ośrodka Ministerstwa Sprawiedliwości,
- 4) Obowiązuje maksymalna ochrona naturalnego lasu sosnowego i zakrzewień,
- 5) Teren wskazuje się do objęcia ścisłą ochroną konserwatorską (Strefa „A”).

32.2. Ustalenia szczegółowe

- 1) Ochronie podlega zespół zabudowy d. posesji Klarnerów z 1928 r. oraz dom Albrychta (tzw. „Szukałka”) z pocz. XX w. - wskazana do odbudowy,
- 2) Pozostałe ustalenia wg §12 niniejszej uchwały.

33. STREFA 25 - MIEĆMIERZ

Teren zabudowy wsi wraz z zalesionym południowo-zachodnim zboczem dolinki

Dawna wieś rybacka położona w rozcinającej strefę krawędziową Równiny Bełżyckiej suchej dolinie uchodzącej do Wisły. Wieś o wyjątkowych walorach krajobrazowych i rekreacyjnych. Na cele letniskowe zaadoptowano większość opuszczonych siedlisk oraz przeniesiono kilka chałup wiejskich z innych miejscowości regionu.

33.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja obecnego stanu z utrzymaniem charakteru wsi letniskowej w obecnych granicach układu osadniczego,
- 2) Bezwzględny zakaz zabudowy zboczy i otwartych przestrzeni wokół wsi.
- 3) Możliwość niewielkiego uzupełnienia zabudowy na przedłużeniu wsi Okale z utrzymaniem charakteru zabudowy wiejskiej,
- 4) Wprowadza się zakaz wtórnych podziałów posesji,
- 5) Drogi prowadzące przez wieś należy utrzymać w obecnym charakterze, wydzielone opłotkami drewnianymi i plecionymi z faszyny
- 6) Wieś należy objąć strefą ścisłej ochrony konserwatorskiej „A”

33.2. Ustalenia szczegółowe:

- a) szczególnej ochronie podlega tzw. „nawsie” - plac wolny od zabudowy na skrzyżowaniu dróg,
- b) pozostałe ustalenia wg §12 niniejszej uchwały.

34. STREFA 26 - LAS DĄBRÓWKA

Tereny leśno-polne położone pomiędzy Zastowskim Lasem i gruntami Cholewianki, a Lasem Miejskim i Okalem.

Teren o dużych walorach przyrodniczych, drzewostany pełnią funkcję glebochronną, szczególnie dla części silnie zwydmionej. Bardzo dobre warunki dla rozwoju agroturystyki i umiarkowanej rekreacji.

34.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje ochrona przed zniekształceniem unikatowego krajobrazu polno-leśnego,
- 2) Możliwe umiarkowane dogęszczenie zabudowy w historycznie ukształtowanym układzie osadniczym, z zakazem dalszego rozpraszania zabudowy,
- 3) Wprowadza się zakaz eksploatacji piasku, wskazując wyrobiska do rekultywacji i zagospodarowania leśnego,
- 4) Drzewostanom utrwalającym wydmy piaszczyste należy nadać status lasów glebochronnych z wprowadzeniem zakazu wyřębu sosny i zaleceniem zwiększaniu jej w składzie gatunkowym.

34.2. Ustalenia szczegółowe:

- 1) Wysypisko miejsko-gminne wymaga stałej rekultywacji,
- 2) Bezwzględnej ochronie podlegają dwa historyczne trakty: Gościniec Polanowski i Gościniec Rogowski,

35. STREFA 27 - UROCZYSKO OKALE

Południowo-zachodnia część obszaru administracyjnego miasta pomiędzy Okalem, a granicą miasta i gminy.

Równina Bełżycka - skłon wierzchowiny o zróżnicowanych warunkach fizjograficznych. W północno- wschodniej części strefy dość zwarte, a w środkowej i południowej rozproszone laski na wydmach - tworzące niepowtarzalny krajobraz. Okale posiada warunki do pełnienia funkcji letniskowych i agroturystycznych.

35.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego,
- 2) Wskazane przekształcanie opuszczanych siedlisk na cele letniskowe z zachowaniem ich charakteru jako kontynuacji zasad przyjętych w Mięćmierzu,
- 3) Możliwość dopełniania zabudowy wzdłuż drogi, w jednej linii, od strony pól,
- 4) Bezwzględny zakaz wprowadzania zabudowy po stronie lasu,
- 5) Dopuszcza się odtwarzanie zabudowy letniskowej na tzw. Starym Okalu,
- 6) Należy wstrzymać eksploatację kruszywa i rekultywować wyrobiska przez zalesienie
- 7) Obowiązuje ochrona starej zieleni przydrożnej (wierzby) i jej uzupełnienie wzdłuż traktu Okale-Dąbrówka.
- 8) Należy urządzić zagospodarowane punkty widokowe.

35.2. Ustalenia szczegółowe: wg §12 niniejszej uchwały.

36. STREFA 28 - RÓWNINA DĄBRÓWKI

Dąbrówka wraz z jej gruntami położonymi na południe od zabudowy wsi.

Teren wsi Dąbrówka wraz z jej gruntami położonymi na lekko falistej wierzchowinie Równiny Bełżyckiej, rozciętej suchymi dolinkami i głowami wąwozów. Bezleśna, słabo zadrzewiona równina z rozległymi otwarciami widokowymi na Kotlinę Chodelską z nad strefy zboczowej. Krajobraz typowo rolniczy z wyróżniającymi się w krajobrazie chmielnikami.

36.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego z możliwością przekształceń zabudowy, zagrodowej na letniskową i uzupełnień zabudowy mieszkaniowej w obrębie istniejącego układu osadniczego,
- 2) Obowiązuje zachowanie strefy wizualno-krajobrazowej lasu w części wschodniej i naturalnych luźnych zadrzewień (sosny i brzozy),
- 3) Obowiązuje ochrona historycznych traktów: Gościńca Polanowskiego i Rogowskiego z odtworzeniem zadrzewień wzdłuż Gościńca Rogowskiego,
- 4) Utrzymuje się charakter strefy rolniczej.

36.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

37. STREFA 29 - GÓRY RZECZYCKIE

Grunty Rzeczycy pomiędzy dolinami Grodarza i Potoku Witoszyńskiego

Fragment pagórkowatej wierzchowiny Płaskowyżu Nałęczowskiego opadającego ku falistej Równinie Bełżyckiej. Zróżnicowane wartości fizjograficzne, bardzo dobre warunki klimatyczne dla osadnictwa. Wzdłuż drogi Niezabitów - Kazimierz strefa ekspozycji krajobrazowej na krawędzi Płaskowyżu. Krajobraz typowo rolniczy.

37.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego z możliwością niewielkich dogęszczeń zabudowy kolonijnej w północnej i zachodniej części strefy w oparciu o lokalny układ dróg,

- 2) Należy dążyć do wykształcania gniazdowego systemu osadniczego umożliwiającego obsługę zabudowy grupowymi oczyszczalniami.
- 3) W strefie zbiorowej Płaskowyżu niezbędna jest fitomelioracja dla stabilizacji procesów erozyjnych,

37.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

38. STREFA 30 - KOL. RZECZYCA, CZ. ZACHODNIA

Grunty Rzeczycy położone na południe od drogi Kazimierz - Niezabitów

Fragment Równiny Bełżyckiej, teren częściowo zwydmiony, w obszarze bezleśnym - płaski. Warunki fizjograficzne korzystne dla budownictwa. Duże walory krajobrazowe (malownicze wnętrza, enklawy leśne, urozmaicone linie brzegowe lasów). Układ osadniczy rozproszony, teren głównie rolniczy. Dobre warunki dla rozwijania agroturystyki.

38.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego
- 2) Utrzymuje się enklawy śródlądowe o rolnym użytkowaniu jako ekotony wzbogacające strukturę ekologiczną strefy.
- 3) Wskazuje się do zalesienia tereny przyleśne i słabe gleby V i VI kl. bonitacyjnej

38.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

39. STREFA 31 - KOL. RZECZYCA, CZ. WSCHODNIA

Grunty Rzeczycy rozciągające się po obu stronach drogi Kazimierz - Niezabitów od krawędzi Płaskowyżu Nałęczowskiego na północ po granice gminy na południu.

Fragment Równiny Bełżyckiej rozciągającej się po obu stronach drogi Kazimierz - Niezabitów. Obszar falisty przecięty górnym, suchym odcinkiem Potoku Witoszyńskiego. Przeciętne walory przyrodnicze i krajobrazowe. Układ osadniczy rozporozszony, kształtująca się zabudowa rzędowa typu zagrodowego.

39.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Możliwość dogęszczania zabudowy w kształtującym się układzie osadniczym,
- 2) Wskazane dogęszczenie zieleni śródpolnej i wysokiej przyzagrodowej.

39.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

40. STREFA 32 - LAS RZECZYCA

Zwarty kompleks leśny pomiędzy dolinami Potoku Witoszyńskiego i Grodarza.

Silnie rozcięty parowami fragment Płaskowyżu Nałęczowskiego. Teren znajduje się w strefie „C” ochrony uzdrowiskowej Celejowa. Brak zabudowy. W nielicznych enklawach śródlądowych uprawy polowe.

40.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje ochrona stanu istniejącego bez prawa zabudowy,
- 2) Wyklucza się możliwość utwardzania dróg w parowach,
- 3) Należy utrzymać rolnicze użytkowanie enklaw śródlądowych,
- 4) Lasom należy nadać status lasów glebochronnych i uzdrowiskowo-klimatycznych.

40.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

41. STREFA 33 - RZECZYCA, DOLINA POTOKU WITOSZYŃSKIEGO

Dno południkowego odcinka doliny rzecznej

Płaskie dno doliny o średniej szerokości około 100 m, ograniczone stromymi i wysokimi zboczami. Strefa o dużych walorach hydrograficzno-krajobrazowych, dwa czynne źródła podzboczowe, z których jedno daje początek rzece. Kameralne wnętrza krajobrazowe ograniczone ścianami zboczy, głównie użytkowane jako pastwiska. Teren w strefie „C” ochrony uzdrowiskowej, zlewni chronionej Bystrej oraz projektowanej strefy ochrony źródliskowej „Witoszyn”.

41.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego ze wskazanym przekształcaniem zabudowy zagrodowej na funkcje letniskowe,
- 2) Możliwość dopełniania zabudowy w historycznie ukształtowanym ciągu,
- 3) Wskazuje się do ochrony prawnej projektowany rezerwat krajobrazowy „Dolina Potoku Witoszyńskiego” z zespołem 8 źródeł w Rzeczycy i Witoszynie. W przypadku trudności formalno-prawnych utworzenia rezerwatu krajobrazowego, wskazuje się objęcie tego terenu strefą ochrony źródliskowej ze strefą ochrony bezpośredniej.
- 4) W strefie ochrony bezpośredniej obowiązuje zakaz zanieczyszczania źródeł i ich otoczenia, zmieniania naturalnych wypływów wody ze źródeł, zmieniania ukształtowania i pokrycia terenu wokół nisz źródliskowych, pojenia bydła bezpośrednio w źródle, a także nakazy dbania o utrzymanie stałego odpływu z niszy źródliskowej poprzez systematyczne oczyszczanie jej z butwiejących liści i gałęzi,
- 5) Dające początek rzeczce źródło wskazuje się do ochrony pomnikowej,
- 6) Obowiązuje bezwzględny zakaz otwarcia nowych terenów budowlanych,
- 7) Nowa, dopełniająca historyczne ciągi zabudowa nie powinna zagrażać stabilizacji geodynamicznej zboczy.
- 8) Obowiązuje zakaz zaorywania łąk,
- 9) Zaleca się piętrzenia wody na cieku

41.2. Ustalenia szczegółowe wg § 12 niniejszej uchwały

42. STREFA 34 - WITOSZYN, DOLINA POTOKU WITOSZYŃSKIEGO

Dno równoleżnikowego odcinka doliny rzecznej

Płaskie dno doliny o szerokości 100÷300 m, ograniczone wysokimi i stromymi zboczami, zajęte w dużym stopniu przez stawy. Strefa o wyjątkowych walorach hydrograficznych oraz dużych przyrodniczych i krajobrazowych. W dnie i strefie zboczowej znajduje się 8 źródeł. W stawach cenne zbiorowisko roślinności wodnej. Efektowne wnętrza krajobrazowe.

42.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Zasady dotyczące ochrony źródliskowej obowiązują takie jak w strefie 33,
- 2) Źródło w Witoszynie koło szkoły wskazuje się do objęcia statusem pomnika przyrody,
- 3) Uznaje się za celowe stopniowe przekształcanie zabudowy zagrodowej na funkcje letniskowe.

42.2. Ustalenia szczegółowe wg § 12 niniejszej uchwały.

43. STREFA 35 A - WITOSZYŃSKA STREFA ZBOCZOWA DOLINY POTOKU WITOSZYŃSKIEGO - CZĘŚĆ PÓŁNOCNA

Równoleżnikowy północny odcinek strefy zboczowej doliny

Wysokie do 40 m i strome zbocze doliny, miejscami silnie rozcięte wąwozami i głęboznicami. Strefa o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych. Znad strefy krawędziowej - otwarcia widokowe na dolinę i wierzchowinę, położoną na przeciwległym brzegu

rzeczki. Obszar ochrony uzdrowiskowej „C”, zlewni chronionej Bystrej i projektowanej strefy ochrony źródłiskowej.

43.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Ochrona walorów krajobrazowych,
- 2) Obowiązuje zakaz zabudowy i podcinania zboczy,
- 3) Uznaje się za niezbędne zamianę użytkowanych rolniczo stromizn pod zalesienia i zadrzewienia,
- 4) Nieczynne odkrywki należy zrehabilitować i zagospodarować zalesieniem,
- 5) Lasom należy nadać status lasów glebochronnych i uzdrowiskowo-klimatycznych.

43.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

44. STREFA 35 B - WITOSZYŃSKA STREFA ZBOCZOWA DOLINY POTOKU WITOSZYŃSKIEGO - CZĘŚĆ POŁUDNIOWA

Równoleżnikowy południowy odcinek strefy zboczowej doliny

Wysokie do 30 m i strome zbocze doliny silnie rozciętej wąwozami i głębocznikami. Duże walory przyrodnicze (w laskach grądowych chronione gatunki roślin) i krajobrazowe. Znad krawędzi - otwarcia widokowe na dolinę i falistą wierzchowinę, położoną po przeciwległej stronie. Teren w granicach strefy „C” ochrony uzdrowiskowej, zlewni chronionej Bystrej i projektowanej strefy ochrony uzdrowiskowej „Witoszyn”.

44.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje ochrona walorów krajobrazowych,
- 2) Zakaz zabudowy i podcinania zboczy,
- 3) Niezbędne przeznaczenie użytkowanych rolniczo stromizn pod zalesienia i zadarnienia,
- 4) Lasom należy nadać status lasów glebochronnych i uzdrowiskowo-klimatycznych,

44.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

45. STREFA 36A - RZECZYCKA STREFA ZBOCZOWA DOLINY POTOKU WITOSZYŃSKIEGO - CZĘŚĆ ZACHODNIA

Południkowy zachodni odcinek strefy zboczowej doliny od Lasu Rzeczyckiego do Witoszyna

Wysokie do 30 m strome zbocze doliny o przewadze upraw polowych. Teren znajduje się w granicach strefy „C” ochrony uzdrowiskowej, zlewni chronionej Bystrej i projektowanej strefy ochrony źródłiskowej „Witoszyn”. Teren silnie zagrożony skutkami erozji.

46.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego bez prawa dalszej zabudowy wobec zagrożeń erozją,
- 2) Ochrona walorów krajobrazowych,
- 3) Wskazana radykalna zmiana sposobu użytkowania z rolniczego na leśno-pastwiskowy, głównie w obrębie stromizn,
- 4) Zaleca się stopniowe przekształcanie zabudowy zagrodowej na funkcje letniskowe.

46.2. Ustalenia szczegółowe wg § 12 niniejszej uchwały.

47. STREFA 36 D - RZECZYCKA STREFA ZBOCZOWA DOLINY POTOKU WITOSZYŃSKIEGO - CZĘŚĆ WSCHODNIA

Południkowy wschodni odcinek strefy zboczowej doliny od Kol. Rzeczyca do Witoszyna

Dość wysokie 25÷30 m, miejscami strome zbocze doliny z przewagą użytków rolnych. Walory przyrodniczo-krajobrazowe średnie. Teren Położony w strefie „C” ochrony uzdrowiskowej, zlewni chronionej Bystrej i projektowanej strefy ochrony źródłiskowej „Witoszyn”. Rozproszona zabudowa zagrodowa w strefie zboczowej i nadkrawędziowej.

46.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego bez prawa dalszej zabudowy,
 - 2) Zagrożenie erozją wymaga działań ochronnych w postaci fitomelioracji tzn. zalesień, zadrzewień i zadarnień,
 - 3) Zaleca się osłonę wysoką zielenią zabudowy zlokalizowanej na eksponowanych zboczach.
- 46.2. Ustalenia szczegółowe wg § 12 niniejszej uchwały.

47. STREFA 37 - WIERZCHOWINA WITOSZYŃSKO-RZECZYCKA

Teren pomiędzy doliną Potoku Witoszyńskiego a wschodnią granicą gminy.

Silnie rozcięty wąwozami i głębocznikami fragment Płaskowyżu Nałęczowskiego. Typowy rolniczy krajobraz kulturowy o znamionach dzikości w obrębie wąwozów z rzadkimi gatunkami roślin leśnych. W wąwozie w Kol. Witoszyn - źródło. Teren położony w granicach strefy uzdrowskiej „C”, zlewni chronionej Bystrej i projektowanej strefy ochrony źródłiskowej „Witoszyn”. Układ osadniczy rozproszony typu kolonijnego zagrodowego.

47.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego z możliwością umiarkowanego rozwoju zabudowy,
- 2) Spod zabudowy i użytkowania rolniczego wyłącza się strefy nadkrawędziowe wąwozów do szerokości min. 30 m,
- 3) Utrwalające wąwozy drzewostany należy objąć statusem lasów glebochronnych,
- 4) Zabudowa zlokalizowana w miejscach eksponowanych wymaga osłony wysoką zielenią,
- 5) Wskazane dogęszczenie zieleni śródpolnej na wierzchowinach,

47.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały

48. STREFA 38 A - WIERZCHOWINA BOCHOTNICKA

Teren pomiędzy doliną Bystrej, Górami II i III oraz drogą Węgierzec - Wierzchoniów.

Teren płaskowyżu lessowego, kulminujący powyżej 200 m npm, w części centralnej rozcięty systemem wąwozów Brzeziny, w części wschodniej podmokłym wąwozem uchodzącym do doliny Wisły. Na obrzeżach zagrożenie erozją. Malowniczy klasyczny rolniczy krajobraz lessowy, w rejonie wąwozów o znamionach dzikości. Krajobraz o bardzo wysokich walorach estetycznych. Teren położony w zlewni chronionej Bystrej, a w części wschodniej w strefie ochrony uzdrowskiej „C”. Brak zabudowy, dominacja upraw polowych.

48.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Wskazana stabilizacja wykopów i nasypów drogowych powstałych w wyniku budowy obwodnicy kazimierskiej,
- 2) Obowiązuje zakaz wszelkiej zabudowy

48.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały

49. STREFA 38 B - WIERZCHOWINA WIERZCHONIOWSKA

Teren pomiędzy drogą Węgierzec - Wierzchoniów na zachód po zbieg dolin Bystrej i Potoku Witoszyńskiego na wschodzie

Jeden z najsilniej erodowanych fragmentów Płaskowyżu Nałęczowskiego o bardzo urozmaiconej rzeźbie i bogatej wąwozowej szacie roślinnej z licznymi chronionymi gatunkami. Wysokie walory krajobrazowe, liczne otwarcia widokowe na zalesione wąwozy, a z nad stref krawędziowych na doliny Bystrej i Potoku Witoszyńskiego. Teren położony w strefie „C” ochrony uzdrowskiej, a część wschodnia i środkowa w strefie „B” ochrony uzdrowskiej. Lasy

kompleksu Dąbrowa o statusie glebochronnych. Nieliczna zabudowa rozproszona typu zagrodowego z dominacją pól uprawnych.

49.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego, z bezwzględnym zakazem nowej zabudowy w części wschodniej,
- 2) Wszystkie znajdujące się na terenie strefy drzewostany należy objąć statusem lasów glebochronnych i uzdrowiskowo-klimatycznych.

49.2. Ustalenia szczegółowe wg § 12 niniejszej uchwały

50. STREFA 39 - WIERZCHOWINA ZBĘDOWICKA

Pas terenu pomiędzy zabudową Zbędownic, Dębniaka i Kol. Parchatka, a strefą krawędziową przełomu Wisły.

Część Płaskowyżu Nałęczowskiego odznaczającego się największą gęstością wąwozów w Polsce (ok. 11 km/km²). Strefa o wyjątkowych walorach przyrodniczo-krajobrazowych z unikatową fauną w bogatej roślinności łąkowej w wąwozach. Teren położony w granicach zlewni chronionej Bystrej, a część wschodnia w strefie „C” ochrony uzdrowiskowej. Brak zabudowy. Dominacja upraw polowych pomiędzy wąwozami.

50.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) W części północnej projektowany rezerwat „Wąwozy Parchackie” o pow. ok. 150 ha,
- 2) W części południowej projektowany użytek ekologiczny „Szkutny Dół”,
- 3) Lasom należy nadać status lasów glebochronnych,
- 4) Obowiązuje bezwzględna ochrona walorów przyrodniczo-krajobrazowych
- 5) W obszarze projektowanego rezerwatu obowiązuje zakaz wycinania drzew i krzewów (z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego), niszczenia i uszkodzenia drzew i innych roślin, zmieniania ukształtowania terenu, zbioru ziół leczniczych i innych roślin, polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, pozyskiwania kamienia i piasku, wznoszenia obiektów kubaturowych,
- 6) W granicach projektowanego użytku ekologicznego należy zamknąć dla ruchu drogę biegnącą dnem wąwozu, oczyścić wąwóz z dzikich wysypisk i wprowadzić zakaz tworzenia nowych,
- 7) Utrwalające wąwozy drzewostany należy objąć statusem lasów glebochronnych,
- 8) Wyłączyć z rolniczego użytkowania stromizny wskazane do zadarnień.

50.2. Ustalenia szczegółowe:

- 1) Na terenie oznaczonym symbolem 1 RL, UT, UK, RZ, US w północnej części strefy przy granicy gminy, dopuszcza się zagospodarowanie związane ze sportem narciarskim i urządzony punkt widokowy w rejonie nieistniejącej „Świątyni dumania” - kaplicy Izabelli Czartoryskiej. Warunkiem dopuszczenia takiego przeznaczenia terenu jest opracowanie specjalistyczne koncepcji programowo-przestrzennej uwzględniającej walory przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe miejsca, w oparciu o przekazy źródłowe pozwalające m.in. na odtworzenie d. „świątyni” i drogi spacerowej z Puław, z włączeniem ich do zespołu zagospodarowania turystycznego.
- 2) Pozostałe ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

51. STREFA 40 - WIERZCHOWINA ZBĘDOWICE, DEBNIĄK

Teren pomiędzy drogą Zbędownice, Kol. Zbędownice, a wschodnią granicą gminy

Rozcięta wąwozami strefa wododzielna zachodniej części Płaskowyżu Nałęczowskiego. W części południowej wyschnięty strumień spod Okrąglicy. Warunki fizjograficzne sprzyjające zabudowie wzdłuż lokalnych szlaków komunikacyjnych. Harmonijny krajobraz kulturowy. Teren znajduje się w granicach zlewni chronionej Bystrej oraz w strefie „C” ochrony uzdrowskiej. Układ osadniczy skoncentrowany, miejscami rozproszony. Zabudowa zagrodowa.

51.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego z możliwością dogęszczania zabudowy w ukształtowanych układach osadniczych,
- 2) Prognozowanie i wspomaganie rozwoju agroturystyki,
- 3) Utrzymanie krajobrazu kulturowego - rozłogi pól w dotychczasowym stanie,
- 4) Utrwalające wąwozy drzewostany należy objąć statusem lasów glebochronnych,
- 5) Zakaz nowej zabudowy i użytkowania rolniczego w strefach nadkrawędziowych o szerokości co najmniej 30 m.

51.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały

52. STREFA 41 - PARCHATKA

Teren pomiędzy wałem przeciwpowodziowym Wisły, a krawędzią przełomowej doliny pomiędzy Bochoćnicą, a granicą gminy

Terasa nadzalewowa doliny Wisły należącej do Małopolskiego Przełomu Wisły. Część strefy od Bochoćnicy do Parchatki o wybitnych walorach krajobrazowych i ekologicznych umożliwiających wymianę międzystrefową. Teren w całości w strefie korytarza ekologicznego doliny Wisły o randze europejskiej. Aleja topolowa objęta jest statusem pomnika przyrody. Układ osadniczy skoncentrowany, ulicówka o przeważającej zabudowie zagrodowej. Niekorzystne nowsze ukształtowane pasma zabudowy poprzeczne do osi doliny. Zwarty ciąg zabudowy i ruchliwa droga tworzy barierę ekologiczną dla fauny.

52.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego z możliwością dogęszczenia zabudowy wzdłuż istniejącego układu osadniczego z pozostawieniem przerw w linii zabudowy z wykluczeniem rozwoju budownictwa sytuowanego poprzecznie do osi doliny.
- 2) Rewaloryzacja alei topolowej
- 3) Od strony południowej Parchatki uznaje się za nieprzekraczalną linię istniejącej zabudowy kubaturowej wsi,
- 4) Bezwzględna ochrona walorów krajobrazowych z szerokim otwarciem widokowym na eksponowaną krawędź przełomu Wisły, reprezentującą wybitne walory dydaktyczno-krajobrazowe,
- 5) Zachowanie niezabudowanego odcinka między Parchatką, a Bochoćnicą umożliwiającego migrację międzystrefową fauny,
- 6) Zakaz podcinania zboczy i wydobywania surowców mineralnych.,
- 7) Celowe jest przekształcanie zabudowy położonej u podnóża krawędzi na cele letniskowe (agroturystyka) i pensjonatowe,
- 8) Pożądane ekranowanie zielenią ciągów zabudowy położonej w sąsiedztwie drogi Kazimierz - Puławy z utworzeniem ciągu pieszego z wydzieloną ścieżką rowerową, zlokalizowanymi poza pasem jezdni, za szpalerem drzew Alei Topolowej,

9) Preferuje się przekształcanie gruntów ornych na użytki zielone z utrzymaniem terenów podmokłych w sąsiedztwie wału przeciwpowodziowego.

52.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

53. STREFA 42 - BOCHOTNICA

Teren obejmuje zwartą zabudowę wsi w dolinie Bystrej.

Terasa zalewowa doliny rzeki Bystrej silnie zantropogenizowana, o dużych walorach krajobrazowych i kulturowych. Otwarcia widokowe na stromościenne zbocza doliny, wgląd w strefę przełomu. Duże walory kulturowe zabudowy w starych częściach wsi - zabudowa zagrodowa o cechach regionalnych, ciekawy młyn wodny i zachowany stary tartak. Nowa zwarta zabudowa dochodząca do koryta rzeki bardzo utrudnia drożność ekologiczną. Zachowane „nawsie”, przy obecnym układzie komunikacyjnym nieużyteczne.

53.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

1) Adaptacja stanu istniejącego z możliwością dogęszczeń w ciągach i grupach zabudowy istniejącej zabudową mieszkaniowo-usługową,

2) Dla ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu należy opracować

Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000 w granicach wyznaczonych rysunkiem planu niezbędny dla prawidłowego rozstrzygnięcia:

a) nowego układu komunikacyjnego,

b) rozwoju bazy rekreacyjnej,

c) optymalnej formy dogęszczeń zabudowy i jej form architektonicznych,

d) sposobu odbudowy biologicznej koryta Bystrej.

3) Niezbędna jest korekta granic zespołu przyrodniczo-krajobrazowego w kierunku jego rozszerzenia na północ i południe.

53.2. Do czasu opracowania planu w skali 1:1000, obowiązują ustalenia zawarte w §12 niniejszej uchwały.

54. STREFA 43 - BOCHOTNICA, WSCHÓD

Teren pomiędzy Wierzchoniowem, a zwartą zabudową Bochotnicy.

Terasa zalewowa doliny Bystrej o bardzo dużych walorach krajobrazowych i rekreacyjnych. Otwarcia widokowe na łukowate fragmenty wysokich (do 80m) i stromych zakolowych podcięć erozyjnych. Teren w zlewni chronionej, a także w strefie „C” ochrony uzdrowiskowej. Wąska strefa koryta rzeki w granicach zespołu przyrodniczo-krajobrazowego. Nieliczna zabudowa zagrodowa. Zdewastowany zbiornik retencyjny. Przeważają uprawy polowe i ogrodnicze.

54.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

1) Pożądane rozszerzenie granic zespołu przyrodniczo-krajobrazowego do północnej i południowej krawędzi doliny.

2) Należy chronić dolinę Bystrej przed ekspansją zabudowy kubaturowej.

3) Wykorzystanie dna doliny dla celów rekreacji (błonia nadrzeczne), restytucja użytków zielonych, odbudowa zbiornika retencyjnego.

4) Zakaz nowej zabudowy mieszkaniowej.

54.2. Ustalenia szczegółowe.

1) Statusem pomnika przyrody należy objąć rosnącą nad wyschniętą strugą z Okrąglicy topole białą o obwodzie pnia 480 cm.

2) Obowiązują ustalenia zawarte w §12 niniejszej uchwały.

55. STREFA 44 -WIERZCHONIÓW

Strefa obejmuje zwartą zabudowę Wierzchoniowa w dnie doliny wraz z polami i łąkami położonymi na wschodzie i zachodzie wsi.

Terasa zalewowa dna doliny Bystrej o dużych walorach krajobrazowych, zwłaszcza w partiach niezabudowanych. Łąkowo-polne, płaskie dno doliny efektownie kontrastuje z zalesionymi ścianami zboczy. W dnie doliny dwa źródła.

Część wschodnia w granicach strefy „B”, a część zachodnia w granicach strefy „C” ochrony uzdrowiskowej. Wąska strefa koryta rzeki nosi status zespołu przyrodniczo-krajobrazowego. Dwa ciągi zabudowy zagrodowej: wzdłuż drogi wspinająca się na zbocza i kształtująca się wzdłuż rzeki. Środkiem wsi biegnie droga Lublin-Kazimierz.

55.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Adaptacja stanu istniejącego z możliwością przystosowania miejscowości do pełnienia funkcji letniskowych.
- 2) Pożądana całościowa koncepcja programowo-przestrzenna dla projektowanej zabudowy tworzącej pierzeję placu przy kościele.
- 3) Za niezbędne działanie uznaje się budowę nowej drogi o charakterze obwodnicy u podnóża skarpy omijającej centrum miejscowości.
- 4) Inwestycją aktywizującą wieś jest konieczny do budowy zbiornik retencyjny na rzece Bystrej, pełniący jednocześnie funkcję rekreacyjną.
- 5) Niezbędna jest korekta granic zespołu przyrodniczo-krajobrazowego w niezabudowanej części dna doliny.
- 6) Należy uporządkować nisze źródłiskowe i zabezpieczyć wokół nich strefy ochrony bezpośredniej.

55.2. Ustalenia szczegółowe wg §12 niniejszej uchwały.

56. STREFA 45 A -STREFA ZBOCZOWA DOLINY BYSTREJ, CZĘŚĆ PÓŁNOCNA

Północna strefa zboczowa doliny Bystrej pomiędzy Bochoćnicą na zachodzie, a granicą gminy na wschodzie.

Wysokie (sięgające 90m) i strome zbocze doliny Bystrej. Ze względu na mnogość cienistych, częściowo wilgotnych wąwozów jest to strefa aktywna ekologicznie. Bogata roślinność łąkowa z leśnymi chronionymi gatunkami. W części zachodniej strefy - siedliska kserotermiczne. Odsłonięcia skał i profile geologiczne mają walory dydaktyczno-naukowe. Teren znajduje się w zlewni chronionej Bystrej i strefach „B” i „C” ochrony uzdrowiskowej.

56.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Bezwzględny zakaz zabudowy i podcinania krawędzi.
- 2) Drzewostany powinny zostać objęte statusem lasów glebochronnych i uzdrowiskowo-klimatycznych.
- 3) W fitomelioracji preferuje się zadarnienia.
- 4) Na terenie stanowiska dokumentacyjnego im. K.K. Pożaryskich zakazuje się eksploatacji surowców mineralnych, wszelkich prac ziemnych, wywozu śmieci i odpadów, wspinania się i chodzenia po ścianach kamieniołomu, co powinno wiązać się z zapewnieniem stosownej informacji dla turystów.
- 5) W skrajnie zachodniej części projektuje się rezerwat „Ogrodzisko”.

56.2. Ustalenia szczegółowe wg obowiązującego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000.

57. STREFA 45b - STREFA ZBOCZOWA DOLINY BYSTREJ, CZĘŚĆ POŁUDNIOWA

Południowa strefa zboczowa doliny Bystrej pomiędzy Bochoćnicą na zachodzie, a kompleksem stawów w Celejowie na wschodzie.

Strome, wysokie i silnie rozcięte krótkimi wąwozami zbocze doliny, stanowi jeden z najwyższych akcentów rzeźby Płaskowyżu Nałęczowskiego z efektowną dominantą ruin zamku w Bochoćnicy. Bogata wąwozowa roślinność grądowa. Teren położony w zlewni chronionej Bystrej oraz w strefie „B” i „C” ochrony uzdrowiskowej. Rozproszona zabudowa zagrodowa nad Bochoćnicą i Wierzchniowem.

57.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) Obowiązuje bezwzględny zakaz nowej zabudowy i podcinania krawędzi zbczy.
- 2) Dopuszcza się adaptację nielicznej zabudowy zagrodowej z możliwością przekształcania na funkcje letniskowe.
- 3) Drzewostany należy objąć statusem lasów glebochronnych i uzdrowiskowo-klimatycznych.
- 4) Formy fitomelioracji powinny być zróżnicowane ze względów krajobrazowych. Wskazane preferowanie zadarnień i zakrzewień. Spod fitomelioracji należy wyłączyć zbiorowiska roślinności kserotermicznej.
- 5) Należy zaniechać eksploatacji w piaskowniach, a wyrobiska zrehabilitować.
- 6) W strefie nadkrawędziowej doliny, na wysokości Celejowa, tj. w obszarze stanowiącym potencjalne zaplecze dla terapii ruchowej w rejonie uzdrowiska, wskazane urządzenie tras spacerowych i wydzielonych z prywatnych terenów punktów widokowych.

57.2. Ustalenia szczegółowe:

- 1) Szczególnej ochronie z elementam i rewaloryzacji, podlegają ruiny zamku i położona w jego pobliżu Kaplica Bochoćnickich. Należy wyeksponować zespół w krajobrazie.
- 2) Pozostałe ustalenia wg §12 niniejszej uchwały.

58. STREFA 46 - MIĘDZYWAŁE WISŁY

Strefa koryta i pobraży Wisły.

Niższa terasa zalewowa doliny Wisły oraz kępy i mielizny. Strefa o bardzo dużym znaczeniu ekologicznym (korytarz ekologiczny o randze europejskiej) i wyjątkowych walorach przyrodniczych (skupiska miejsc lęgowych rzadkiej awifauny) i krajobrazowych (jedyna duża rzeka europejska tylko częściowo uregulowana i dlatego nosząca znamiona dzikości). Strefa doskonale eksponowana z krawędzi przełomu. Duże walory rekreacyjne - warunki do plażowania, uprawiania sportów wodnych i penetracji turystycznej. W ewidencji gruntów wsi Męcierz rezerwat faunistyczny „Krowia Wyspa”. W północnej części strefy - fragment projektowanego użytku ekologicznego „Wyspa Włostowicka”. Wały przeciwpowodziowe. Koryto rzeki uregulowane metodą półnaturalną (kamień i faszyna). Miejscami gęste zarośla wierzbowe, użytkowane jako faszyna i wiklina do różnych wyrobów.

58.1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:

- 1) W granicach „Krowiej Wyspy” obowiązują przepisy wprowadzone Rozporządzeniem MOSZNiL powołującym rezerwat (Mon. Pol. nr 38 z 21.XI.1991r.).
- 2) W strefie obowiązuje ochrona starorzeczy, oczek wodnych, naturalnej roślinności.
- 3) Zaleca się utrzymywanie upraw wikliny.
- 4) Dopuszcza się ekstensywną gospodarkę łąkową (1 pokos).
- 5) Niezbędne są działania przeciwdziałające sukcesji ekologicznej (okresowe wycinanie zarośli łożowych dla utrzymania biotopu ptaków zaroślowych).
- 6) W północnej części statusem użytku ekologicznego należy objąć „Wyspę Włostowicką”.
- 7) Obowiązuje ochrona i wzmocnienie wałów przeciwpowodziowych.

- 8) Zespoły rekreacyjne związane ze sportami wodnymi i komunikacją rzeczną nie mogą zakłócać walorów ekologicznych i krajobrazowych. Niezbędna towarzysząca przystaniom zabudowa kubaturowa powinna mieć charakter czasowy (na pontonach) lub znajdować się poza strefą obwałowań.
- 9) Przy regulacji Wisły należy dążyć do utrzymania charakteru naturalnych brzegów rzeki.
- 58.2. Ustalenia szczegółowe w obszarze objętym Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego w skali 1:1000, zgodnie z ustaleniami tego planu.

§12

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA OBSZARÓW O RÓŻNYM SPOSOBIE UŻYTKOWANIA

1. MW - tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej

- 1) Dla nowowznoszonych obiektów mieszkalnych obowiązuje utrzymanie maksymalnie dwóch kondygnacji nadziemnych z użytkowym poddaszem o nachyleniu około 45°, z pokryciem dachówką ceramiczną lub gontem.
- 2) Należy bryły budynków rozczłonkować w celu zbliżenia skali zabudowy do tradycyjnego krajobrazu małomiasteczkowego.
- 3) Wyklucza się stosowanie form awangardowych.

2.

MNj - tereny zabudowy jednorodzinnej

- 1) Skala zabudowy powinna być dostosowana do tradycji miejsca, tzn. 1÷2 kondygnacji z użytkowym poddaszem, o kalenicy do 9 m nad najniższym punktem posadowienia budynku na terenie.
- 2) Na działkach dopuszcza się niezbędną uzupełniającą zabudowę gospodarczą.
- 3) Wszystkie obiekty powinny być utrzymane w konwencji tradycyjnej zabudowy:
 - a) domów małomiasteczkowych, jeśli znajdują się w historycznych pierzejach miasta,
 - b) willi - w ogrodach,
 - c) zabudowy wiejskiej - na terenach wsi rolniczych i letniskowych.
- 4) Wyklucza się realizację budynków typu domki campingowe, altany działkowe itp.
- 5) Obowiązuje zachowanie odległości zabudowy minimum 30m od ściany lasu lub krawędzi wąwozu.
- 6) Dopuszcza się podział na działki budowlane o powierzchni 1500 m² z tolerancją 10% w granicach terenu budowlanego.

3. Mnj, p - tereny zabudowy jednorodzinno-pensjonatowej

- 1) Skala i zasady kształtowania zabudowy powinny być utrzymane jak dla budownictwa jednorodzinnego (MNj) wyposażonego dodatkowo w pokoje „do wynajęcia”.
- 2) Na działkach dopuszcza się niezbędną, towarzyszącą zabudowę gospodarczą.
- 3) Obowiązuje zapewnienie na własnej posesji miejsca parkowania dla przebywających w domu pensjonariuszy.

4. MR - tereny zabudowy rolniczej

- 1) Lokalizowanie nowej zabudowy rolniczej na terenach nie skanalizowanych dopuszcza się pod warunkiem uprzedniego zrealizowania infrastruktury sanitarnej.
- 2) Zasady kształtowania architektury budynków mieszkalnych jak dla budownictwa

jednorodzinnego.

- 3) Obiekty gospodarcze należy lokalizować w granicach siedliska, z zachowaniem tradycyjnego podwórza gospodarczego. Architektura parterowa, z dachami 30°-40°, z użyciem lokalnych form i materiałów budowlanych.
- 4) Wprowadza się obowiązek zagospodarowania działek zielenią przydomową, nasadzenia przy wjeździe minimum dwóch wysokich drzew, z zastosowaniem roślinności dostosowanej do naturalnych warunków siedliskowych.
- 5) W siedliskach istniejących dopuszcza się powiększenie powierzchni obecnego siedliska w granicach nie przekraczających 10m w głąb działki.

5. MP - zabudowa pensjonatowa

- 1) Dopuszcza się wydzielanie działek budowlanych o powierzchni nie mniejszej niż 2500m².
- 2) Powierzchnia zabudowy nie powinna przekraczać 400m².
- 3) W granicach posesji należy zapewnić potrzebną ilość miejsc parkowania samochodów.
- 4) Zabudowie pensjonatowej powinny towarzyszyć tereny sportowo-rekreacyjne i ogród do wypoczynku biernego.
- 5) Dopuszcza się różne formy zieleni komponowanej z zaleceniem dostosowania do krajobrazu i naturalnych warunków siedliskowych.
- 6) Ustala się następujące wymogi wobec zabudowy pensjonatowej:
 - a) wysokość do dwóch kondygnacji nadziemnych z użytkowym poddaszem,
 - b) posadowienie części parterowej do 50cm nad terenem,
 - c) wysokość kalenicy dachu do 11m licząc od najniższego punktu posadowienia budynku na terenie,
 - d) wyklucza się formy „awangardowe”, zalecając dostosowanie architektury do tradycji budownictwa willowego, charakterystycznego dla okolic Kazimierza.

6. MZ - mieszkalnictwo zbiorowe

Tereny przeznaczone pod mieszkalnictwo zbiorowe powinny być zagospodarowane w formie zorganizowanej przestrzeni:

- 1) z zielenią zajmującą minimum 50% powierzchni działki, z urządzonym terenem rekreacyjnym,
- 2) z obowiązkiem zapewnienia miejsc parkingowych dla własnych mieszkańców i odwiedzających gości,
- 3) zasady kształtowania architektury przyjmuje się jak dla budownictwa pensjonatowego.

7. RPU - tereny związane z obsługą rolnictwa

Jako uzupełnienie funkcji podstawowej dopuszcza się:

- 1) lokalizowanie obiektów o funkcji handlowej i innych usług towarzyszących i powiązanych funkcjonalnie z funkcją podstawową,
- 2) obowiązuje zapewnienie wystarczającej ilości miejsc parkingowych na własnym terenie,
- 3) obiekty kubaturowe powinny mieć charakter budynków stałych i być dostosowane do form zabudowy obowiązującej na terenie Parku Krajobrazowego,
- 4) obowiązuje nasadzanie zieleni izolacyjnej.

8. P, B, S - tereny lokalizowania obiektów zaplecza gospodarki komunalnej, nieuciążliwego przemysłu, baz i składów

- 1) Zabudowa parterowa o cechach zabudowy gospodarczej ze zobowiązaniem inwestora do starannego opracowania projektu i zagospodarowania otoczenia.
- 2) Miejsca parkingowe, place manewrowe, dojazdy do poszczególnych obiektów należy zapewnić na terenie własnej parceli.
- 3) Należy tworzyć zielone ekrany wokół zabudowy oraz estetyczne ogrodzenia.

§13

1. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, na obszarze objętym planem w skali 1:5000 w granicach administracyjnych miasta i gminy przestają obowiązywać:
 - 1) miejscowy ogólny plan zagospodarowania przestrzennego miasta Kazimierza Dolnego (plan opracowany w 1975 r., aktualizacja 1987/88 zatwierdzona uchwałą Rady Narodowej Miasta i Gminy nr V/16/89 z dnia 28.04.1989 r.; zmiany zatwierdzone uchwałą nr XXI/147/92 Rady Gminy i Miasta w Kazimierzu Dolnym z dnia 23.06.1992 r.),
 - 2) miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego Gminy Kazimierz Dolny (opracowany w 1980 r., wraz z aktualizacją z 1987/88, zatwierdzoną uchwałą nr V/17/89 Rady Narodowej Miasta i Gminy z dnia 28.02.1989 r. oraz zmianami zatwierdzonymi uchwałą nr XXI/148/92 Rady Gminy i Miasta w Kazimierzu Dolnym z dnia 23.06.1992 r.),
 - 3) miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego wsi Bochothnica (opracowany w 1975 r. wraz z aktualizacją 1987/88 zatwierdzoną uchwałą nr III/10/88 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Kazimierzu Dolnym z dnia 21.11.1988 r.).

2. Na obszarze objętym planem w skali 1:5000 w granicach określonych na rysunku planu zachowują ważność:
 - 1) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego zespołu zabudowy jednorodzinnej przy ul. Słonecznej (plan zatwierdzony uchwałą nr XX/31/91 z dnia 30.04.1991 r.),
 - 2) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego miasta Kazimierza Dolnego (plan zatwierdzony uchwałą nr X/47/76 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Kazimierzu Dolnym z dnia 15.01.1976 r., zawiera odstępstwa od planu wprowadzone Zarządzeniem nr 4 Naczelnika Miasta i Gminy Kazimierza Dolnego z dnia 28.07.1979 r. oraz zmiany wprowadzone uchwałą nr IX/41/86 Rady Narodowej Miasta i Gminy Kazimierz Dolny z dnia 2.06.1986 r. i zmiany zatwierdzone uchwałą nr XXI/146/92 Rady Gminy i Miasta w Kazimierzu Dolnym z dnia 23.06.1992 r.) wraz ze zmianami wprowadzonymi w miejscowym planie szczegółowym uchwałą Rady Miejskiej nr LI/283/98 z dnia 17.06.1998 r.

§14

Ustala się stawki procentowe opłat na rzecz gminy od wzrostu wartości nieruchomości będącej skutkiem zmiany planu dla następujących terenów w wysokości:

1. tereny zabudowy mieszkaniowej:

a) zagrodowej P > 1ha	10%
b) jednorodzinnej	30%
c) pensjonatowej	30%
2. tereny zabudowy usługowej:

a) usługi turystyczne	30%
b) usługi podstawowe	30%
c) usługi sportowo-rekreacyjne	10%
d) usługi inne	30%
3. tereny o innych formach użytkowania:

a) tereny o funkcjach ochronnych np. parki, zalesienia itp.	0%
b) tereny urządzeń infrastruktury technicznej	0%
c) tereny inne	10%

§15

Zobowiązuje się Zarząd Miasta do:

1. Opracowania i wdrożenia programu ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego.
2. Rozwoju infrastruktury technicznej ze szczególnym uwzględnieniem kanalizacji sanitarnej na terenach wiejskich.
3. Realizacji systemu gospodarki odpadami na terenie gminy.
4. Opracowania i wdrażania programu aktywizacji gospodarczej miasta i gminy ze szczególnym uwzględnieniem obsługi ruchu turystycznego.
5. Podjęcia działań doprowadzających do opracowania wzornika elementów architektury regionalnej, będącego podstawą kształtowania nowej zabudowy.
6. Opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w skali 1:1000 dla Bochofnicy w obszarze wskazanym na rysunku planu w skali 1:5000.
7. Opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kazimierza Dolnego w skali 1:1000 w obszarze objętym obowiązującym planem szczegółowym.

§16

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta

§17

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kazimierz Dolny wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej
mgr Jan Dzikon